

VÉGH TAMÁS

„JÉZUS KRISZTUS TULAJDONA VAGYOK!”

KERESZTYÉN HITÜNK ALAPJAI

BEVEZETÉS

Kettős esemény előzte meg e kis könyv születését. A világméretű koronavírus járvány megállította az evangélizációs szolgálatokban. De éppen ez a megállás adta a gondolatot, hogy a Csendes-Óceán partján élő 16 éves unokámmal kezdjük el a konfirmációi felkészülést. Amikor az órák anyaga született, kaptam a gondolatot, hogy ezeket osszam meg az interneten azokkal, akik érdeklődnek.

Így született meg egy felnőtt konfirmációs könyv, amelyet nemcsak egy ilyen tanfolyam hallgatói használhatnak, hanem mindazok, akik szeretnék / jobban / megismerni keresztyén hitünket.

„Jézus Krisztus tulajdona vagyok” – valljuk református hitvallásunk, a Heidelbergi Káté 1. kérdés-feleletében. Ahányszor a teljes feleletet elolvasom, vagy elmondom, mindig megerősödik szívemben, hogy ennél szebben, valóságosabban megfogalmazva 73 évem alatt még sehol nem találtam, hogy mit hiszek, vallok, mint életem lényegét, alapját, bizonyágtételét.

Lehet, hogy Nagyunokám számára még nehéz „eledel” ez az anyag így együttesen, de könyvben összefoglalva elsőrenden neki ajánlom életutam végéhez közeledve, mint nagyapai „hagyatékot” arról a „kincsről”, amelyet a Jézus Krisztus tulajdonaként egy életen át élvezhettem, amelyből élhettem, mint az Úr hálás gyermeke.

Ez a kis könyv segítség lehet lelkipásztorok számára, hogy hitünk egy-egy részletét, vagy egészét jobban megértethessék azokkal, akiket érdekel.

Egy ilyen kis könyv keretei valóban csak „keresztyén hitünk alapjai”-ra adnak lehetőséget. Számos kérdésről szólhattam volna még. Amiről szóltam, azt úgy tettem, hogy őszinte vallomás minden sora hitemről.

Imádkozom, hogy a fent említett kettős esemény indításában megfogant könyv sokak számára jelentse a Megváltóra találás semmi mással nem helyettesíthető ajándékát, hogy velem együtt minél többen örök életre szólóan elmondhassák: „Jézus Krisztus tulajdona vagyok!”

1. óra BIBLIA és HITVALLÁSOK

A Biblia gazdag mondanivalóját minden felekezet hitvallásokban dolgozta fel. Így született már az első időkben – de véglegesen a IV. században zárult le – minden keresztyén felekezet hitvallása: az **Apostoli Hitvallás**, közismert szóval a „Hiszekegy”. Ez minden keresztyén felekezetet összeköt: katolikusokat, ortodoxokat, reformátusokat, evangélikusokat, más protestánsokat: baptistákat, metodistákat, szabadkeresztyéneket stb.

A világ református egyházai az Apostoli Hitvallás mellett meghatározták felekezetük saját hitvallásait is. A Magyar Református Egyház - a már említett Apostoli Hitvalláson kívül - két hitvallást fogadott el hivatalosan: az egyik a **Heidelbergi Káté**, amelyet szinte minden református felekezet magáénak vall, a másik a **II. Helvét Hitvallás**. Az első kérdés-felelet formájában dolgozza fel, amit a Biblia alapján vallunk hitünk és életünk kérdéseiről, a második prózai formában írja le mindezeket.

Mielőtt a hitvallási kérdés-feleletekre térnénk, itt a könyv elején szeretnék a keresztyén kifejezésről szólni. A keresztyén írásmódot korábban római katolikus berkekben használták – és a kereszt szóból eredeztették. A protestánsok a keresztyén szót „ty”-vel írták, amely a görög krisztiánosz szó szláv változatából jött át a magyar nyelvbe. Jelentése: krisztusi, Krisztust követő.

Ma már – a jelentéskülönbségre nem is figyelve – szélteben-hosszában a keresztyén szót találjuk. Nem „különnözni” akarok, de az eredeti jelentést hangsúlyozva és a református szóhasználatot figyelembe véve ebben a kis könyvben „ty”-vel használom a szót.

A két hitvallás közül a Heidelbergi Káté a közismertebb. Az első két kérdés-felelet összefoglalja a teljes hitvallást.

1. kérdés-felelet:

„Mi életedben és halálodban egyetlen vigasztalásod?

**Az, hogy testestől-lelkestől – akár élek, akár halok –
nem az önmagamé, hanem az én hűséges Uramnak és
Meváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok.**

**Ő drága vérével minden bűnömért maradéktalanul
megfizetett, és az ördög hatalmából megszabadított.**

Úgy megőriz, hogy mennyei Atyám akarata nélkül egy

**hajsza! se hullhat le fejemről,
sőt mindennek üdvösségemre kell szolgálnia.**

**Ezért Szentlelkével bizonyosságot ad örök életemről,
és szív szerint hajlandóvá és készsé tesz arra, hogy
szüntelenül neki éljek.”**

2. kérdés-felelet:

**„Mit kell tudnod ahhoz, hogy ezzel a vigasztalással
boldogul élhess és halhass?**

**Először azt, hogy milyen súlyos a bűnöm és
nyomorúságom.**

**Másodszor azt, hogy miképpen szabadít meg Isten a
bűnből és nyomorúságból.**

**Harmadszor, hogy szabadításáért milyen nagy hálával
tartozom Istennek.”**

2. óra TEREMTÉSTÖRTÉNET/1.

A Biblia a **teremtéstörténettel** kezdődik. Sokan mosolyognak rajtunk, hogy csak nem képzeljük, hogy ezek a gyermekmesék mondják el a teremtett világ keletkezésének és működésének, az ember életének legfontosabb üzenetét. – Felrakta Isten a nagy lámpát, meg a kicsit az égboltra: a napot, a holdat... azután „gyurmázni” kezdett a föld porából, és embert „készített”, bele lehelte a Lelkét... majd elaltatta, kivette az oldalbordáját és abból asszonyt formált, odavitte az emberhez, mire az extázisba jött: - Ez az igazi, ez csontomból való csont, testemből való test...

Első olvasásra tényleg meseszerűen hat. Ezért az evangélizációs-sorozatokat számos alkalommal azzal kezdem, hogy meghatározom a nagyságrendeket.

Hívom a gyülekezetet egy társasutazásra. – Szálljunk be gondolatban egy fénysebességű járműbe. 1 másodperc 300.000 km. Iszonyú távolság, amikor a földünk az Egyenlítő körül mindössze kb. 40.070 km. – Elindulunk. 8 perc alatt elérjük a napot. A föld már régen sehol, hiszen egy láthatatlan pontocska ebben a csillagrengetegben. – Megyünk több mint négy évig, akkor jön a Naprendszeren kívüli első csillag... Repülünk tíz évet, majd százat, ezret, tízezret, százezret, milliót, tízmilliót, százmilliót, milliárd évet... Hihetetlen! Ilyen távolság

nincs!!! – mondanánk. De megszólalnak a rádiócsillagászok és állítják, hogy ma 13 milliárd fényév távolságból fogjuk a jeleket... és még nincs vége a csillagrendszerek százmillióinak, csak a műszereink jelenleg idáig érnek.

13 milliárd év minden másodpercében 300.000 km. – Szédületes, követhetetlen. – Kicsoda az a hatalmasnál is hatalmasabb Teremtő, Aki mindezt létrehozta és működteti?! – Ebben az összefüggésben milyen porszem egy ember élete?!

Valaki így szólt hozzám: - Lelkész úr! Majd ha kezet fogok az Istennel, akkor elgondolkodom, hogy van-e egyáltalán?! – Azt válaszoltam: - Ember! Ne haragudjon, ha azt mondom, hogy maga nem normális. Fogalma nincs a nagyságrendekről, hogy kicsoda Isten és kicsoda az ember?! Még jó, hogy nem foghat kezet Istennel, mert maga azt nem élné túl.

Megrendítő, hogy ez a hatalmasnál is hatalmasabb Isten úgy „beszél” embergyermekével, hogy a teremtéstörténet lapjait az 5-6 éves kisgyerek is megértheti, ha már érdeklődik.

Amikor ezt az üzenetet – a „tervrajzok” fontos részeit – „elmondta” nekünk Isten, az emberek a Napot, Holdat istenként imádták. Rettegtek tőlük, mint a sorsuk meghatározóitól. Isten azt üzent: - Ne féljete tőlük, azok csak „lámpák”, eszközök, amelyekre szükségetek van. Nektek teremtettem. Én vagyok a ti Mennyei Atyátok. Kezemben tartom az életeteket. Nálam vagytok biztonságban. – Hatalmas üzenet volt ez, Isten lelkigondozó szeretetének gyakorlati ajándéka.

Sokan ma sem veszik komolyan, hogy Isten szeretetében elrejtett és védett az életünk. Ezért ma is a csillagoktól várják a sorsuk alakulását. Horoszkópok, születési csillagjegyek, az asztrológia jós-rendszerében félve tájékozódnak, mint kiszolgáltatott, sors-hatalmak kénye-kedvének kitett lények.

3. óra TEREMTÉSTÖRTÉNET/2.

Időzzünk még egy kicsit a **teremtéstörténet** gyönyörű igéinél. Mindössze bő két oldal ez a Bibliánkban, de az életünkre nézve rendkívül sok és döntő eligazítással. Néhányat leírok. Tekintsük életünk alappilléreinek ezeket az üzeneteket.

Amikor gondolkodunk a **teremtés és az evolúció** elméletei között, ne járjunk úgy, ahogyan én fiatal koromban gondoltam. Próbáltam a kettőt összegyúrni. Isten indította el, és minden főbb állomásnál Ő avatkozott be, de ment az evolúció... A kecske is evett és a káposzta is megmaradt.

Még az is alátámaszthatta ezt a gondolkodásomat, hogy a „teremteni” igére két héber szót is találunk. Egyik a „bárá”, amelyik a semmiből való

teremtést jelenti. A másik az „ászá”, amelyik a meglévőből való tovább formálás igéje.

Megdöbbenő, hogy a „bára” igét találjuk a három ma is megmagyarázhatatlan ponton:

- 1/ a teremtés kezdetén
- 2/ amikor az élettelen után élő teremtett Isten
- 3/ amikor az embert teremtette.

A többi helyen az „ászá” szerepel, formálni, tovább alkotni, teremteni...

De bármennyire ámulatos, hogy még a szóhasználatban is megtaláljuk a tudomány három megoldhatatlan rejtélyét, az **evolúciót** lehetetlenné teszi, amit egy biológus barátom mondott: **a fajtajelleg megváltoztathatatlan!!!** – Libából soha nem lesz kacska, bolhából másik bogár, - egyedül a lovat és a szamarat lehet keresztezni, de az öszvérnél már zsákutcába jutunk. A fajtajelleget a Biblia első oldalán pontosan elmondja Isten: **„Hozzon a föld élő állatokat nemők szerint...”** / 1 Móz 1 , 24 / - A Károli fordítást idéztem, mert az élesebben kifejezi a fentieket. Itt a „nemők” a fajtát jelenti. Mindegyiket a fajtája szerint. Ha pedig faj fajba nem megy át, akkor miről beszélünk az evolúcióban??!!

Itt egy megjegyzést teszek az igehelyek rövidítésével kapcsolatban. Úgy írtam Mózes 1. könyvét, hogy 1 Móz... ez a hivatalos rövidítés. De a könyv végén a bibliai könyvek rövidítése címmel kikereshetők, pontosíthatók az igehelyek.

A következő általam kiemelt üzenet az 1 Móz 2 , 15-ben található: **„És fogta az Úr Isten az embert, elhelyezte az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizze.”** – Minden szót külön kiemelhetnénk, de én most csak az utolsó három szót húztam alá. Ebben megtaláljuk, hogy mi a feladatunk ezen a világon: „művelni” és „őrizni”. A kiskertemmel mit kell csinálnom? Ezt a kettőt. – A tehetségemmel mit kell csinálnom? Ezt a kettőt. – A családommal mit kell csinálnom? – Ezt a kettőt... Bármelyik területére nézünk az életnek, ez a két feladatunk: művelni és őrizni.

Ezt kellene a bolygónkkal is. Tudjuk, hogy műveljük, sőt kizsaroljuk a természeti kincseket stb. – De hol van az őrzés?! – A koronavírus kapcsán talán nem járok messze az igazságtól, ha azt mondom, Isten belenyúlt az emberi nemtörődömségbe. Hiszen évekkel ezelőtt nagy port vert fel, hogy a japán Kyoto-ban összegyűltek a világ leggazdagabb országainak vezetői, hogy megállapodjanak: - Melyik ország, hány százalékot fog vissza a széndioxid kibocsátásából? – Végül levették a napirendről, arra hivatkozva, hogy visszaesés van a gazdaságban. – Most aztán tízezzel kevesebb repülőgép ad kerozin-gázt stb. – és sokkal tisztább a légtér...

De a teremtéstörténet legizgalmasabb üzenete, hogy hol van az ember helye ezen a világon. Erről majd a következő órán szólok.

4. óra HOL A HELYEM EZEN A VILÁGON?

**MOST ÉRKEZTÜNK TANFOLYAMUNK EGYIK EGFONTOSABB PONTJÁHOZ!!!
MINDENKITŐL 200 %-OS FIGYELMET KÉREK! EZEN A PONTON ÉLETÜNK
LEGDÖNTŐBB ALAPJÁHOZ ÉRTÜNK. EZEN ÁLL, VAGY BUKIK MINDEN EMBER
ÉLETE: HELYÉN VAN-E, VAGY NINCS A HELYÉN?!**

A Bibliánkban Isten nekünk ajándékozta a „tervrajzokat”, ahogyan eltervezte a teremtetett mindenséget és benne az ember életét. A teremtetéstörténetben elénk adja, hogy mindennek kijelölte a pontos helyét. A korábban említett milliárdnyi csillagrendszernek is, de parányi földünkön is rendet alkotott. Színek, ötletek, természeti törvények sokasága ámulatba ejthet bennünket. Az emberi testünk, azaz a földi „karosszériánk” millió csodája... elkezdve az ujjlenyomatunktól az agyunkban lévő sejtekig, amelyek 15 milliárd áramfejlesztőként működnek. Állítólag minden hópehely hatszögletű, de még két ugyanolyan mintájút nem találtak. De nem is folytatom, mert akkor szem elől tévesztjük a LÉNYEGET: az ember helyét a teremtetett világban.

A megelőző leckékben már idéztem az 1 Móz 2 , 15-öt. Most is megteszem azzal, hogy a 2 , 16-17-et is hozzá írom: **„És fogta az Úr Isten az embert, elhelyezte az Éden kertjében, hogy azt művelje és őrizze. Ezt parancsolta az Úr Isten az embernek: A kert minden fájáról szabadon ehetsz, de a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell halnod.”** – Tehát Isten helyezte el az embert ezen a földön. Megbízást is adott: „művelje és őrizze”. Erről szoltam már. – Mindent a rendelkezésére bocsátott, amikor kimondta: „A kert minden fájáról szabadon ehetsz.” – **Minden a tied**, - és itt jön a rendkívül fontos pont: **TE PEDIG AZ ENYÉM VAGY!!!** – Erről szól a 17. vers: **„A jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell halnod.”**

Ebben a versben Isten nem a tudás fájától tiltotta el az embert, hiszen már korábban feladatul adta, hogy **„hódítsátok meg a földet...”** / 1 Móz 1 , 28 / - meg a tengert, meg a levegőveget stb. - Hogyan hódíthatná meg ezeket, ha nem fedezné fel a szerszámokat, nem fejlődne, tanulna?!

Itt kifejezetten arról van szó, hogy **HAGYD MEG NEKEM EMBER, HOGY ÉN MONDJAM MEG NEKED KICSIBEN-NAGYBAN, HOGY MI A JÓ ÉS MI A ROSSZ! AZAZ HADD LEGYEK ÉN A FŐNÖKÖD!**

Mindnyájunknak van „központunk”, ahol eldőlnek a dolgaink. A Biblia jelképes szóval „szívnek” nevezi. De mondhatjuk műhelynek is. Isten azt mondja: - **HADD LEGYEK ÉN A KÖZPONTOD, A SZÍVED, A BELSŐ MŰHELYED FŐNÖKE, HADD LEGYEK ÉN AZ ÚR AZ ÉLETED FELETT!!!**

De miért kell ezt a Teremtőnek kérnie? Miért nem úgy teremtett bennünket, hogy eleve Ő a FŐNÖK?! – Jó kérdés. Azért, mert nem automatának teremtette az embert. A nap, hold, csillagok, de még az ösztönprogramot élő állatok is, meg a növények alapjában véve automaták. Egyedül az ember kapott szabadságot arra, hogy megmarad Isten uralma alatt, vagy kilép ez alól.

Figyeljük meg, hogy miközben megkaptuk a szabadságot ebben a döntésben, Isten nem hallgatja el, hogy a döntésünknek súlyos következménye van, akár így, akár úgy döntünk. – Szabadságot kaptál ember, de ne hogy arra használd, hogy faképnél hagysz engem, mert MEGHALSZ! - Arról a kérdésről külön szólok, hogy az Úr Istentől elszakadt Ádám és Éva látszólag nem haltak meg. Utána nemzették a gyermekeiket, éltek sokáig. De itt meg kell majd értenünk a kis betűs **halál** és a nagybetűs **HALÁL** közötti különbséget. Ezt később elmagyarázom.

Az alábbi kép az Istentől elgondolt helyünket mutatja. Látjuk a kört. Ez az „életkörünket” ábrázolja. A szék az uralkodói trónt jelképezi. A trónra rajzoltunk egy keresztet. A kereszt az Urat mutatja, föléje rajzoltunk egy koronát. Ő ÜL ÉLETEM TRÓNJÁN! - A trón lábához azt írtuk: ÉN! Ezzel kifejezzük, hogy úgy vagyok a helyemen, ha a trón lábánál vagyok, és örömmel, teljes bizalommal kérdezem: - Mit tegyek, Uram?

MICSODA KITÜNTETÉS! A HATALMAS, VILÁGMINDENSÉGET TEREMTŐ ISTEN, AZ ÉLET MEGALKOTÓJA A TANÁCSADÓM, AKI A LEGJOBBAT AKARJA NEKEM!!! VAN ENNÉL JOBB POZÍCIÓ EBBEN AZ ÉLETBEN?! - EZ AZ ELINDULÁS.

Milyen jó, hogy a Biblia nem menetközben beszél az emberről, hogy itt van ez a lény, mit kezdjünk vele?! Hanem visszamegy egy lépéssel oda, ahol mi már nem is lehettünk, akik a bűneset / az elszakadás / után születünk, és bemutatja, hol lenne a helyünk. Így a jelenlegi állapotunkat össze tudjuk hasonlítani a teremtéskor elgondolt helyzetünkkel.

5. óra A NAGY „ROBBANÁS”!

Valaki azt mondta: - A Biblia első két fejezete arról szól, hogy Isten hogyan teremtette a világot, és hogyan képzelte el a világ, és benne az ember működését. - A harmadik fejezet arról szól, hogyan rontottuk el az egészet. – A Biblia összes többi része pedig azt adja elénk, hogy mit tett Isten, hogy a „totálkáros” állapotunkból újra „helyzetbe hozzon” bennünket.

Nyissuk ki az 1 Móz 3 , 1 – 15. verseket. Olvassuk el figyelmesen.

Láttuk: az alaphelyzet, hogy az ember élete trónján Isten ül. Ő az Úr. Az ember Isten országában él. Ország = úrság. Isten országa az, ahol Ő az ÚR!

Jött a NAGY „ROBBANÁS”! – **Sátán??!** – Nem szarvas, patás krampusz. **NEGATÍV SZELLEMI HATALOM.** – Isten szellemi lényeket, angyalokat is teremtett. Ők is fellázadhattak Isten ellen. A Biblia – igaz nem direktben -, de elénk adja, hogy a Sátán főangyal volt, aki fellázadt Isten ellen és a magával ragadott angyalokkal együtt a démonvilágot alkotja.

Jézus azt mondta a Sátánról: **„Az ördög embergyilkos volt kezdettől fogva, hazug és a hazugság atyja.”** / Jn 8 , 44 /. – Milyen jellemző a Biblia ördög szava. Görögül: diabolosz=szétdobáló, összekeverő. Amit Isten rendbe tett, azt ő igyekszik összekuszálni. Arra törekszik, hogy ne higgyünk Istennek, ne bízzunk Benne és így próbál kicsalni az Istennel való kapcsolatból.

Ehhez csalátkeket használ. **Három fő „csalátke” van.** Figyeljük meg, minden egyéb besorolható ebbe a három kategóriába.

Ez a három: **dicsőség-vágy, élvezet-vágy, szerzési-vágy. Mind a három a maga helyén Isten ajándéka.**

1/ Dicsőség-vágy. - Mindegyikünket külön személyiségnek teremtett. Egyetlen vagyok a földön élt emberek közül – egyéni adottságokkal. Még egy ilyen ember nem volt és soha nem is lesz. Isten szeretné kihozni belőlem a nekem adott értékeket. - A világ uniformázál. Légy ugyanolyan, mint a másik. Egy káposztafej, meg kettő, meg sok – akkor manipulálni lehet bennünket.

Jön a Sátán – ahogy Ádámot és Évát is megtámadta: - **„Olyanok lesztek, mint az Isten!”** / 5.vers / - Ti lesztek az „isten”! – Azóta is ez az egyik csali... ÉN, ÉN, ÉN! – Én legyek a magam életkörében az „isten”. Isteni sztárok, anabolikus szereket szednek a sportolók, hogy ők nyerjenek, még ha ezek a szereket igen veszélyesek is az életükre. – Amikor az egészséges „becsvágyunk” nagy dicsőségvágyba megy át, baj van. Mindenáron az én akaratom...

2/ Élvezet-vágy. - Isten teremtett úgy bennünket, hogy enni, inni szeretünk. Az élményeket is, az élvezeteket is. Férfivá-nővé is Ő teremtett. Megadta az Általa elgondolt kereteket az élvezetünkhöz. – Jön a Sátán: - Az kevés. Nem lesz semmi baj, ne fogadd el az isteni kereteket... Isten megmondta: - Ne! – **„Az**

asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, mert csábítja a szemet...” / 6. vers /

3/ **Szerzési-vágy.** – Isten parancsa volt: „**Hódítsátok meg a földet!**” / 1 Móz 1 , 28 /- FejlődjeteK, szerezzeteK, lépjeteK előrébb... Jön a Sátán: - Nem elég! Majd én megmutatom, hogy tudsz még többet szerezni. De lépd át az Istentől adott határokat. Ne hallgass Rá!

Az emberpár elszakadt Istentől! Hagyta, hogy a Sátán mondja meg, mi a jó és mi a rossz... Azóta is életünk alapkérdése: - Ebben a három kategóriában ki mondja meg az igazat? ISTEN, vagy valaki más...

A világ ma is ezen a három „rugón” mozog: - Dicsőség: ki vagyok én, mire viszem??!! - Élvezetek: de nem Isten rendjében... Pedig Ő nem sajnálja az örömeinket, hanem kevesli... - Szerzés: minden módon.

TESZT: MELYIK TERÜLETEN TUD TÉGED A LEGINKÁBB TÁMADNI A SÁTÁN? MELYIK A LEGVESZÉLYESEBB KISÉRTÉS SZÁMODRA?

Az ember szakított a „jó és rossz tudásának fájáról”, azaz elszakadt Istentől.

A második világháborúban történt. Egy magyar katona olyan robbanást szenvedett a fronton, hogy elvesztette az emlékezőképességét. Azt sem tudta, honnan való, hogy hívják, minden törlődött az emlékezetéből. A katonatársai a fogságban is vigyáztak rá, ugratták, de őrizték is. A fogság végén jöttek haza vagonban... Azon gondolkodtak, mit kezdjenek a sérült társukkal. Elhatározták, hogy Debrecenben kiteszik a vonatból. Akkor még voltak magángazdálkodók. Majd valamelyik elviszi magával. Ha másutt nem, az istállóban helyet ad neki, italt, cigit, kis pénzt is, és dolgozik neki ez az ember. – Aki elmondta a történetet, innen tovább nem tudta, mi történt vele.

Én azon gondolkodtam, hogy ezt az embert talán feleség, gyermekek, faluközösség várta. Milyen más élete lehetett volna, ha egy orvos vissza tudta volna adni az egészségét, emlékezőképességét – és nem így tengeti az életét.

Azután az jutott az eszembe, hogy így jártunk mi, az egész emberiség is. A bűneset olyan „robbanás” volt, amelyik kivitt bennünket a helyünkről. Azóta az emberiség nem tudja, hogy elvesztette az igazi életét.

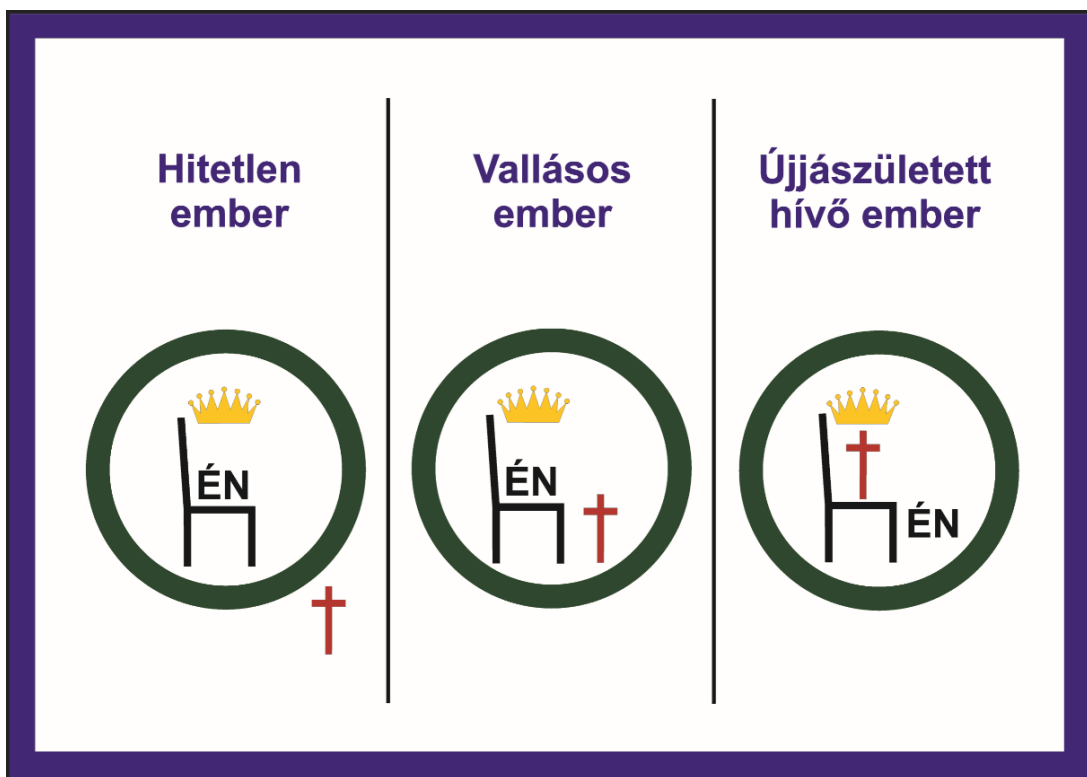
De az is eszembe jutott, hogy értünk eljött az Áldott Orvos, JÉZUS, AKI meg tud gyógyítani, és vissza tud vezetni az elvesztett helyünkre, az Istennel való élő kapcsolatba.

De ez már egy másik fejezet...

6. óra – A KISBETŰS ÉS NAGYBETŰS ÉLET ÉS HALÁL

EDDIG LÁTTUK, MILYEN POMPÁSAN ELTERVEZTE, MEGADTA ISTEN AZ EMBERNEK AZ ÉLETET! RENDELKEZÉSÉRE BOCSÁTOTT MINDENT, DE A LELKÉRE KÖTÖTTE, HOGY MARADJON AZ Ő SZERETETURALMA ALATT, MERT CSAK ÍGY BONTAKOZIK KI AZ ÉLETE!

LEGUTÓBB PEDIG AZT LÁTTUK, HOGY AZ EMBER ELHAGYTA ISTENÉT, KILÉPETT A VELE VALÓ KÖZÖSSÉGBŐL. SOKAN ISMERIK A HÁROM KÖRÖS KÉPET. LÁTJUK, HOGY A HARMADIK KÉP MUTATJA AZ EREDETI HELYÜNKET.

A LEGNAGYOBB VÁLTOZÁS A BŰNESETBEN, HOGY AZ EMBER ÜLT FEL ÉLETE TRÓNJÁRA. VAGY HITETLENÜL, VAGY VALLÁSOSAN. / 1-2. kép /

A HITETLEN AZT MONDJA: - NINCS IS ISTEN, VAGY HA VAN, ENGEM NEM ÉRDEKEL. AUTONÓM EMBER VAGYOK, AKI MAGAM DÖNTÖM EL, HOGY MIT TESZEK.

A VALLÁSOS ILYET NEM MOND, DE Ő IS ÜL A TRÓNJÁN, MIKÖZBEN „KÜLÖNBÖZŐ SZINTEN” HISZ ISTENBEN, HALLGAT IS RÁ, DE „MEGSZŰRI”, HOGY MIBEN ENGEDELMESKEDIK, MIBEN NEM. VÉGSŐ SORON Ő MARAD ÉLETE URA.

EZ A „NEGATÍV URALOMVÁLTÁS” – A BŰN!!!!!! / Egyes számban. / Ez az alapbűn: Elszakadás Istentől. – Ennek következményei a „bűnök”. – **A „bűn” szó egyik alapjelentése: céltévesztés.** – Az életem nincs a helyén, így a cselekedeteim sincsenek az Istentől elgondolt rendben. Szóban, gondolatban, cselekedetben, mulasztásban, indulatban vétkezem Isten rendje ellen. **„TOTÁLKÁROS” EMBER VAGYOK!**

Isten azt mondta az embernek: - Ha elszakasz tőlem, MEGHALSZ!!! – Ha felületesen nézzük: - Nem halt meg Ádám és Éva. Ezután születtek a gyermekeik, éltek tovább.

Itt kell megértenünk a „kisbetűs” élet és halál, és a „nagybetűs” ÉLET ÉS HALÁL közötti különbséget.

A kisbetűs élet a fogantatásunkkal kezdődik és a biológiai halálunkkal ér véget. A nagybetűs ÉLET az ISTENNEL VALÓ ÉLŐ KAPCSOLAT! – A nagybetűs HALÁL – ennek a kapcsolatnak a hiánya. Ez a KÁRHOZAT! – Az ÖRÖK KÁRHOZAT – az Istentől való örök elszakítottság.

MEGHALT tehát az ember nagybetűsen, ha folytatta is az életét kisbetűsen. Előre ugrom az időben egy nagyot. **A NAGY-NAGY ÖRÖMHÍR, HOGY JÉZUS EZT AZ ELVESZTETT NAGYBETŰS ÉLETET HOZTA VISSZA.**

Figyeljük csak az igét. Jézus mondja: **„Én vagyok az út, az igazság és az ÉLET!”** / Jn 14 , 6 /. – **„Én vagyok a feltámadás és az ÉLET, aki hisz én bennem, ha meghal is, ÉL! És aki csak él, és hisz én bennem, SOHA MEG NEM HAL!”** / Jn 11 , 25 /. Azaz, ha kisbetűsen meghal is valaki, de nagybetűsen, akkor is ÉL, ha Jézusban hisz. - **„Akié a Fiú, azé az ÉLET! Akiben nincs meg az Isten Fia, az ÉLET sincs meg abban.”** / 1 Jn 5 , 12 /.

7. óra A VILÁG LEGNAGYOBB ÖRÖMHÍRE

Eljutottunk oda, hogy a helyünket elhagyva – ELVESZTÜNK!!! – A legjobb szándékkal is bűnt bűnre halmozunk – „totálkárossá” lettünk.

Valaki azt mondta nekem: - Azért ismerje el, Lelkész úr, hogy maga is bűnös. – Azt válaszoltam: - Nekem mondja??!! – Én hiszem a „TERVRAJZOK” / a BIBLIA / minden sorát. Ott pedig azt olvassuk: - **„Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem.”** /Rm 3 , 12/ - A fejem búbjától a lábam ujjáig bajban vagyok! - De én a Bibliából azt is tudom: - **„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”** / Jn 3 , 16 /

A teremtés óta elhangzott legnagyobb örömhírt mondta az angyal a pásztoroknak: **„Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az**

egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” /Lk 2,10 –11 /

JÉZUS!!! – a legnagyobb örömhír. Görögül írták az Újszövetséget. **Az örömhír görög szava: evangélium!** - Egyetlen evangélium van: Jézus születése, élete, halála, feltámadása, - azaz „A nagy szabadítás”, amellyel újra „helyzetbe hozott” minket Isten, akik mindent elvesztettünk. - Négy örömhír-mondó: Máté-Márk-Lukács-János írták le ezt az egy evangéliumot négy szemszögből.

Azért olyan mindent felülmúló örömhír ez, mert **minden ember két olyan megoldatlan problémát hordoz, amelyre ha nem kap segítséget, sem a földön nem lesz áldott, békességesen boldog élete, sem a mennybe nem juthat.**

Egyik probléma: - **Bűn-batyúval születünk!** Az újszülött batyujában egy bűn sincs... de hamarosan elkezd gyűjtögetni... Gondoljuk csak el: ha szóban, gondolatban, cselekedetben, mulasztásban, indulatban – akarva-akaratlanul – egy nap csak 3 bűnt elkövetünk, akkor is bőven kijön évente az ezer. Egy magamfajta, 73 éves ember minimum 73.000 bűnnel rendelkezik. A mennybe egyet sem vihetek be, mert akkor az is olyan lesz, mint a föld.

Az ige azt mondja: „...**a bűn zsoldja a HALÁL, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök ÉLET Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.**” / Rm 6 , 23 /

A bűnnek egyetlen megoldása van: a BOCSÁNAT! – De bocsánatot csak az adhat, aki átveszi rólam a bűneim büntetését. Ezt egyedül az Isten-ember, a bűntelen JÉZUS teheti meg, aki a kereszten minden bűnünk minden büntetését elszenvedte.

A másik probléma: **a megromlott természetem, amellyel születtem.** – A konfirmációban velünk haladó unokám, a 16 éves RUBEN keresztelője a Fasorban volt. Holland-magyar „koprodukción” született: édesapja holland, édesanyja magyar. A keresztelésen itt voltak a holland rokonok is. Tolmácsot ültettünk közéjük, hogy folyamatosan értsék az elhangzó üzenetet.

Azzal kezdtem a keresztelési igehirdetést: - Drága Kicsi Unokám! - Persze semmit sem értett a kis csecsemő, de nem is neki szólt ez akkor. - A holland nagyszüleid minden rossz tulajdonsága ott van a génjeidben! – Látni kellett volna, ahogyan az én katonatiszt nászom megdöbbent: - „Éget” bennünket a Tamás itt 500 ember előtt! – Kis hatás-szünet után folytattam: - És a magyar nagyszüleid minden rossz tulajdonsága is ott van a génjeidben! – Érted is meg kellett születnie Jézusnak!

Lehet, hogy túllőttem kicsit a célon, mert a hozzáértők szerint tulajdonságainknak csak a 70 %-át öröklük az utódaink.

Egyedül JÉZUS tudja „kezelni” a javíthatatlan, megromlott természetünket. De Ő tudja!

Ezért mondtam, hogy a legnagyobb öröme: Jézus megváltása, kereszthalála, feltámadása – és ahogyan Ő ezt nekünk ajándékozza, behozza egy ember életébe.

8. óra A BIBLIÁRÓL

Isten legnagyobb Ajándéka az emberiségnek: JÉZUS!!! - Ahhoz, hogy ehhez az Ajándékhoz hozzájuthassunk, adott nekünk még egy ajándékot: ez a Szentírás, görögül: Biblia. – Ez a szó: könyveket jelent.

A Biblia 66 könyvből áll. Az Ószövetség 39, az Újszövetség 27 könyvet tartalmaz. - Régen könyvtekerseket készítettek. Ezek között van egy oldalas és van igen nagy tekercs is.

Az Ószövetséget héberül / zsidóul /, az Újszövetséget görögül írták. A teljes Szentírás kb. 1500 év alatt keletkezett. A legrégebbi részei mintegy 3500 évesek. Az írásbeliség kezdetén jegyezték le az első üzeneteket, és 2000 éve – a Krisztus utáni I.század második felében születtek az Újszövetség könyvei.

A Biblia középpontja: JÉZUS! Az Ószövetség Őrá mutat, az Újszövetség Róla beszél. – Az Ószövetségben kb. 500 prófécia / előrejelzés / található, amelyek mind Jézusra mutatnak. Az első ezek között már a bűneset történetében olvasható, Itt a kígyó képében ábrázolt Sátánnak mond ítéletet Isten: **„Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony közt, a te utódod és az ő utódja közt, ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod.”** / 1 Móz 3 , 15 / – Az asszony utódja: a Máriától született Jézus, Aki később a kereszten a Sátán „fejére taposott”.

Innen indulva telis-tele van az Ószövetség Jézusra mutató próféciákkal. Kr. előtt csaknem 800 évvel Mikeás próféta megjövendöli Jézus születése helyét: **„Te pedig efráta Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen. Származása visszanyúlik a hajdankorba, a távoli múltba.”** / Mik 5 , 1 / - De még azt is olvashatjuk a Zsoltárok könyvében, hogy Jézus lábszárait a keresztre feszítés után nem törik el, ahogyan tették pl. a latrokkal, hogy néhány órai szenvedés után így könnyörüljenek rajtuk. Mert törött lábbal nem tudtak már lélegezni és megfulladtak. De Jézus akkor már halott volt, ezért nem volt szükség eltörni a lábait. – Arról szintén olvasunk, hogy átdöfik lándzsával, ami meg is történt. Szíven szúrták, hogy még inkább megbizonyosodjanak a haláláról.

1947-ig az ószövetségi iratokról is csak a Krisztus utáni időben keletkezett másolatok maradtak fenn. Sokan azt mondták, így nem hitelesek a próféciák. Hátha utólag írták le őket, amikor már beteljesedtek.

1947-ben megtalálták a Holt-tengeri tekercseket, az ún. Qumráni-iratokat. Ezek a Kr. előtti I-II. századból valók. Minden ószövetségi könyvből találtak

részeket, töredékeket. Ésaiás próféta könyve pedig teljes épségben közöttük volt. Szinte betű szerint egyeztek az évszázadokkal későbbi kéziratokkal.

Korábban már tanultuk, hogy valaki azt mondta: - A Biblia első két fejezetében azt olvashatjuk: Isten hogyan teremtette a világot és az embert, mi volt az elgondolása. A harmadik fejezetben: hogyan rontottunk el mindent. A Biblia összes többi üzenete arról szól, hogy Isten miként készítette elő a Szabadító, Megváltó érkezését.

Ezt az előkészítő utat üdvtörténetnek nevezzük. Az „Ábrahámától Jézusig” c. könyvemben 66 igehirdetésben „végig magyaráztam” a Bibliát egy üdvtörténeti sorozat keretében.

Sokáig a Bibliát csak az eredeti nyelvén másolták. Nagy gonddal tették ezt. Amikor egy könyvet elkészítettek, még a betűket is megszámozták, hogy így is biztosítva legyen a pontosság. A középkorban latin nyelvre is lefordították.

A reformáció korában kezdték el nemzeti nyelvekre lefordítani a Bibliát. A teljes Szentírást magyar nyelven először Károli Gáspár, gönci esperes jelentette meg a Gönc-höz közeli vizsolyi nyomdában, 1590-ben.

Rádióriportban hallottam, hogy megkérdeztek egy magyar teológiai professzort: - Mondja meg, honnan vesszük, hogy a Biblia Istentől származik, Istentől ihletett? – Két feleletem van erre – felelte a professzor. - Az első, hogy benne van a könyvben szó szerint: **„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jócselekedetre felkészített.”** / 2 Tim 3, 16 – 17 / - A riporter azt válaszolta: - Ne haragudjon, ha egy szakácskönyvbe beírjuk ezt a mondatot, akkor azt is ihletettnek tekintjük... A professzor így válaszolt: - Mondom a másik érvet. Évezredek alatt millió és millió ember életében működött, megmutatkozott az a változás, amiről a Biblia beszél. – Ez már elgondolkodtató érv – válaszolta a riporter.

9. óra ÓSZÖVETSÉG

Nézzük nagy vonalakban az Ószövetség tartalmát.

Az 1 Mózes 1 – 11. fejezeteit **„ŐSTÖRTÉNETEKNEK”** nevezzük. Ezek történelem előtti időkbe vezetnek. Egy neves lekipásztor ezzel a címmel foglalta össze az erről szóló igehirdetéseit: „Feliratok a bölcsőnkön.” – Nem tudjuk időben pontosan elhelyezni ezeket az eseményeket: Teremtés – bűneset – Kain-Ábel – Noé és az özönvíz. Bár Noé bárkájával kapcsolatban leleteket találtak a világi tudósok, régészek is. - Bábel tornya. – Ezeken az igéken keresztül Isten alapigazságokat közöl: Teremtés – tele üzenettel. - Mi a bűn? – Hogyan öröklődik? – Ítélet és kegyelem: Noé. - Az Isten ellen lázadó, nagyralátó, majd szétszéledő emberiség: Bábel tornya....

1 Mózes 12-től már a történelmi időkben vagyunk. Kr.e. kb. 1800 évvel Isten megszólítja Ábrahámot, kihozza családját, törzse köréből olyan földre, amelyre nézve megígéri, hogy utódainak adja és azokat nagy néppé teszi. Majd közülük származik, Akiben „**áldást nyer a föld minden nemzetsége**” / 1 Móz 12 , 3 /. – Itt is Jézusról van szó.

Folytatódik a családtörténet, amíg néppé lesznek. Ábrahám – Izsák – Jákób – Jákób 12 fia, 12 törzs... József Egyiptomban – Az éhség elől oda kerül az egész nagycsalád, akik akkor még százan sincsenek... 460 év alatt néppé szaporodnak – Mózes – Átkelés a Veres-tengeren. Ekkor már több százezres népről van szó.

Szövetség-kötés a Sinai-hegynél: TÍZPARANC SOLAT!

- 1/ ÉN VAGYOK AZ ÚR, A TE ISTENED. NE LEGYEN MÁS ISTENED RAJTAM KÍVÜL.**
- 2/ NE CSINÁLJ MAGADNAK ISTENSZOBROT!**
- 3/ NE MONDD KI HIÁBA ISTENEDNEK, AZ ÚRNAK NEVÉT!**
- 4/ EMLÉKEZZÉL MEG A NYUGALOM NAPJÁRÓL, ÉS SZENTELED MEG AZT!**
- 5/ TISZTELD APÁDAT ÉS ANYÁDAT!**
- 6/ NE ÖLJ!**
- 7/ NE PARÁZNÁLKODJ!**
- 8/ NE LOPJ!**
- 9/ NE TANÚSKODJ HAMISAN FELEBARÁTOD ELLEN!**
- 10/ NE KIVÁNJ SEMMIT, AMI A FELEBARÁTODÉ!**

Ez csak az emlékeztető kivonata a 2 Móz 20 , 1 – 17-ig terjedő igéknek. Olvassuk el! – Nem is parancsokat adott ott az Úr, hanem tíz segítő ígét, amelyek szabályozzák az életüket. Az eredeti szöveg fordítása úgy is lehetséges: nem lesz más istened rajtam kívül... nem csinálsz magadnak istenszobrot... tiszteled apádat és anyádat... nem paráználkods... stb.

Isten a Sinai-hegynél kötött szövetséget népével: ÓSZÖVETSÉG! - Majd több mint ezer évvel később JÉZUSBAN kötött ÚJSZÖVETSÉGET az emberiséggel.

Az Ószövetség népét – a zsidó népet – kettős feladatra választotta ki Isten. Az egyik: közülük szülessen majd a Messiás, a világ Megváltója. – A másik: az ő hűségese életükön kívánta bemutatni a többi népnek, hogy kicsoda a láthatatlan Isten, és milyen kiváltság Hozzá tartozni.

Igéivel ezt a népet kiemelte a többi nép közül. Olyan dolgokat mondott el nekik, olyan életformát mutatott meg, amiről a többi nép még csak nem is álmodhatott. Egy apróságot hadd mondjak. 5 Móz 23 , 9: „**Legyen a táboron kívül egy hely, ahová félremegy. Legyen a fölszerelésed között ásó is, hogy amikor**

kinn leülsz, gödröt áshass vele, és betakarhasd, ami elment tőled.” – 3000 évvel ezelőtt megmondta nekik az Úr. A felvilágosult franciák még a 18. században is az utcára engedték a szennyvizet és jöttek a járványok... De ez csak egy elenyésző apróság, amit bemutattam. A családi életről, a házasságról, a föld birtoklásáról, a napszámosok kifizetéséről, a szegényeknek hagyott szünet utáni böngészni valóról és ezer más dologról is kaptak eligazítást... Amikor hűségese ragaszkodtak Istenükhöz és rendjéhez, kiemelkedően áldott életük volt a dúvad pogány környezetben.

Azt is el kell mondani, hogy ezen a ponton sokszor megbukott Isten népe. Újra meg újra megirigyelte a környező népek életformáját, bálványkultuszát, modernebb, de szabados életét. Ahelyett, hogy ők mutattak volna irányt azoknak, ők kezdték utánozni azok szokásait, és elhagyták Istenüket.

De folytassuk az Ószövetség menetét. – 40 évi pusztai vándorlás. - Honfoglalás. Bírák kora. - Királyok kora: Saul – Dávid –Salamon, majd kettészakadt az ország, északon 10 törzs alkotta Izráelt, délen két törzs Júdát. – Több évszázadon át a két ország élete párhuzamosan futott. – Majd az ie.700-as évek végén Izráel Assíria fogságába esett, ie.587-ben pedig bekövetkezett a 70 éves **BABILONI FOGSÁG** Júda életében is.

Ezek alatt az évszázadok alatt Isten prófétákat támasztott, akiken keresztül tanította népét, sokszor figyelmeztette. Meghirdette az ítéletet, ha nem változtatnak. Be is következett az elhurcoltatás...

Majd hangzott az ígéret idegen földön, hogy visszanyerik szabadságukat, letelik az ítélet. Így történt, hogy ie.538-ban - amikor a babilóni birodalmat a perzsák váltották - hazamehettek, és újra építhették a lerombolt templomot. Egyre többször hangzott a Messiás ígérete! – Az Ószövetség utolsó könyve után 400 év szünet következett. **VÁRTÁK A MESSIÁST!**

10.óra AZ EDDIGIEK ÖSSZEFOGLALÁSA/1.

Ha a konfirmációi tanfolyamunk sikerességére gondolok, ezt akkor mondhatjuk, ha a végén ésszel, szívvel, akarattal – és hálás örömmel – vallani tudjuk a Heidelbergi Káté 1-2. kérdés-feleletét, mint személyes hitvallást.

Ezért dolgozzunk, és ezért imádkozzunk, hogy adja meg Isten nekünk és társainknak.

Foglaljuk össze, hol is tartunk az első 10 óra után – ha ismét rátekintünk a Káté 1. kérdés-feleletére.

„Mi életedben és halálodban egyetlen vigasztalásod?

**Az, hogy testestől-lelkestől – akár élek, akár halok –
nem az önmagamé, hanem az én hűséges Uramnak és
Megváltómnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona vagyok.**

**Ő drága vérével minden bűnömért maradéktalanul
megfizetett, és az ördög hatalmából megszabadított.**

**Úgy megőriz, hogy mennyei Atyám akarata nélkül egy
hajszál se hullhat le fejemről,
sőt mindennek üdvösségemre kell szolgálnia.**

**Ezért Szentlelkével bizonyosságot ad örök életemről,
és szív szerint hajlandóvá és készsé tesz arra, hogy
szüntelenül neki éljek.”**

Az első mondatban megvallom, hogy megtértem=visszatértem Isten szereteturalma alá. A jelképes trónomon nem az ÉN ül, hanem átadtam az életem feletti uralmat Istennek. Ezt azért tehettem meg, mert Jézus értem is a földre jött, drága vérével nekem is bűnbocsánatot szerzett és az ördögnek minden hatalmából megszabadított...

Ha Isten gyermeke lettem, Jézus Krisztus tulajdona, akkor az Ő gondja, hogy mi történik velem. Ahogyan az én gondom, hogy a megszületett és növekvő gyermekeimről gondoskodjam. „Úgy megőriz...”

Arról nem beszéltünk, hogy mit jelent az üdvbizonyosságunk. Az élő hitre jutott ember bizonyos az üdvösségében. Nem azért, mert beképzelt, hanem azért, mert elhiszi, amit Isten mond. Már pedig az üdvösségem 1%-ban sem attól függ, amit én teszek, hanem 100 %-ig Jézus szerezte meg a kereszten. Ha én ezt elfogadtam, örök életem VAN!!!

Téves az a sokszor hallott mondás: - Azt senki nem tudhatja. Azt majd az Isten eldönti. – Azt már eldöntötte 2000 éve a kereszten!!! A kérdés csak az, hogy én elfogadtam-e hittel?!

Az is nagy tévedés: - Majd Isten eldönti, hogy elég jó vagyok-e, elég jót tettem-e, hogy a mennybe jussak? – Nem vagyok elég jó és nem tettem elég jót. De nem ez a mennybejutás lehetősége. Hiszen oda egyetlen bűnt sem vihetek be. Akkor lehetek bizonyos az üdvösségemben, ha hittel elfogadtam Jézus minden bűnömért eleget tevő szeretetét.

A hitvallás utolsó sora ismét ahhoz a körhöz vezet, amelyben a trónon az ÚR ül, ÉN pedig a trón lábánál vagyok: készen és hajlandóan arra, hogy ezentúl Őneki éljek. – Hiszen ez lett volna az életem értelme kezdettől fogva. Most végre felismertem és szívből ráállhatok erre az útra.

A 90-es évek elején egy németországi missziói otthonban találkoztam egy ukrán származású amerikai misszióssal. Már a 80-as éveiben járt. Én akkor még csak 40 körül voltam. A reggelinél kerültünk össze és a beszélgetésben kiderült, hogy egy hónapot töltött Ukrajnában egy missziós hajón, hirdette az evangéliumot, és most utazik haza. Megkérdeztem, hogy a felesége nem jött vele? Azt felelte: - Az az igazság, hogy a feleségemet 5 éve a legjobb barátom elszerette tőlem! – Megdöbbenve és értetlenül hallgattam. Láttam zavaromat, és hozzátette: - A legjobb Barátom: JÉZUS! – Azonnal tudtam, hogy 5 éve „hazament” a felesége az Úrhoz. – De hiszen hamarosan megy utána! – szakadt ki az udvariatlannak tűnő mondat a szívemből és számból. – Alig várom! – válaszolta, miközben egy könnycsepp legördült az arcán. – DE ADDIG SZERETNÉM AZT TENNI, AMIRE A LEGJOBB BARÁTOM MEGKÉR!!! Ezért is voltam most Ukrajnában. Mert az Úr azt mondta: - Te tudsz ukránul. Az ottaniaknak évtizedekig nem igen volt módja, hogy az evangéliumot nyíltan hallgassák. Menj át egy hónapra...

Ez a találkozás megadta nekem életprogramom megfogalmazását: – AMIRE A LEGJOBB BARÁTOM MEGKÉR... „SZÍV SZERINT KÉSSZÉ ÉS HAJLANDÓVÁ TESZ ARRA, HOGY EZENTÚL ŐNEKI ÉLJEK”!

11.óra ÖSSZEFOGLALÁS /2.

A Heidelbergi Káté 2. kérdését is tegyük fel:

„Mit kell tudnod ahhoz, hogy ezzel a vigasztalással boldogul élhess és halhass?

Először azt, hogy milyen súlyos a bűnöm és nyomorúságom.

Másodszor azt, hogy miképpen szabadít meg Isten a bűnből és nyomorúságból.

Harmadszor, hogy szabadításáért milyen nagy hálával tartozom Istennek.”

Milyen nagy a bűnöm és nyomorúságom? – Így mondtam – magamra nézve is -, hogy „totálkáros” vagyok. De milyen nagy örömhír ez. Mert nem kell erőlködnöm. Semmi módon nem tudok kijönni ebből a veremből.

Kétségbe kellene esnem, ha nem tudnám, hogy JÉZUS azért jött, hogy kihozzon a veremből.

Sokak gondolata az, amit valaki meg is fogalmazott nekem: - Ha Isten olyan hatalmas, nem tehetne volna meg, hogy egy kézmozdulattal minden ember minden bűnét eltörli? Miért kellett Jézus rettenetes kereszthalála? - Azt válaszoltam, hogy ha Isten ilyet tett volna, akkor mindnyájunkat elpusztít.

FIGYELJÜNK CSAK!!! – Ezen a világon az élet csak úgy maradhat fenn, ha a törvények a helyükön maradnak. Millió fizikai, biológiai, kémiai,... és lelki törvénynek a helyén kell maradni, hogy az életet biztosítsák.

Csak egyetlen törvényen hadd mutassam be ezt. Ez a gravitáció, hogy a testeknek súlya van. Ha Isten csak egy másodpercre „egy kézmozdulattal” eltörölné ezt, minden elpusztulna a földön.

Még egyet: ha Isten megváltoztatná a levegő összetételét, és egy negyed órára kivenné belőle az oxigént, mindnyájan megfulladnánk. Amióta élet van a földön, Isten egy másodpercre sem engedte meg, hogy a levegő összetétele megváltozzon.

Így van ez a lelki törvényekkel is. Korábban idéztem: „**A bűn zsoldja a HALÁL.**” / Rm 6 , 23 / - Mégpedig az örök HALÁL, azaz a KÁRHOZAT! – Ezt nem azért mondja Isten, hogy ártson nekünk. – Még a tökéletlen földi büntetésvégrehajtásnak is visszatartó ereje van. Ha kimondanák világszerte, hogy egy évig bárki bármit elkövethet, semmi büntetést nem kap, mi lenne itt egy év múlva??!! Még most is mi van?! – Istennél pedig tökéletes a rend.

Ha egy kézmozdulattal elmozdítaná ezt a törvényt, ugyanúgy, ahogy a fenti példákat mondtam, kihúzna egy szálát az élethálónkból, és megsemmisítene mindenkit. Ha pedig meghagyja / ahogyan meg is hagyja! /, akkor melyikünk az, aki – ha eléri a földi halálát – azt mondhatná, hogy egy bűnöm sincs??! Így mindnyájan mennénk a nagybetűs HALÁLBA, a KÁRHOZATRA!

ITT JÖN A NAGY ÖRÖMHÍR!!! ISTEN A BŰNÖM ÉS A BÜNTETÉSEM KÖZÉ ODAÁLLÍTOTTA JÉZUS KERESZTJÉT. „A BŰN ZSOLDJA A HALÁL!” – ÁLL A TÖRVÉNY, DE NEM RAJTAM CSATTAN, HANEM JÉZUS VÁLLALTA EL A BÜNTETÉST HELYETTEM. - Ezért a törvény is áll, és ha én Jézushoz menekülök, érvényes rám a teljes bocsánat.

Még egy példát írok, hogy mindnyájan értsük. Van egy kis könyvem, amely arról szól, milyen kísérleteket tesz az ember, hogy a bűneit rendezze. A bűnöket egy fekete gömbbel, vagy kőtömbbel ábrázolja a szerző. Az egyik képen azt látjuk, hogy ezt a tömböt egy fal mögé próbálja az ember benyomni. De egy része kilóg, látszik, hogy ez nem megoldás. – A másik képen rááll a tömbre és a nyakában látunk egy babérkoszorút. Dicsekszik a bűneivel: - Mindenkit leveszek a lábáról... DE! A fekete tömb ottmarad. – A harmadik képen mutogat emberünk

egy másikra, akinek az övénél nagyobb tömbje van. De ezzel még az övé megmarad... Így megy ez 16-féle változatban. De a tömb mindig megmarad. – A 17. képen Jézus kereszttét látjuk. Azon egy fehér tömböt, amely Jézus büntelen, tiszta életét jelképezi, amelyet odaadott értünk. Amikor barátunk a fekete tömböt odagurítja a kereszthez, az ott is marad, ő pedig megkapja a tiszta tömböt.

MERT A BÜNNEL EGYETLEN MEGOLDÁSA VAN: A BOCSÁNAT!!!

Az egyik városban ígét hirdettem a Jn 3, 16 alapján, és Jézus kereszttéről szóltam. Az alkalom után egy asszony jött oda hozzám: - Lelkészes úr, az borzasztó igazságtalan, hogy más hal meg az én bűneimért! – Azt feleltem: - Rájött, Asszonyom?! Hogyne lenne igazságtalan. Vérlázítóan igazságtalan! De tud más megoldást? – Nem tudok. – Akkor nagyon gyorsan köszönje meg ezt az Úrnak és ragadja meg a szabadulás egyetlen útját!

A Heidelbergi Káté 2. kérdésének harmadik válasza arról szól, hogy ezért a szabadításért **HÁLÁBÓL – odaadom az életem és követem Jézust.**

Egy rabszolgát majdnem halálra dolgoztatott a gazdája. Már csont és bőr volt, beteg is és alig volt jártányi ereje. A gazdája azt mondta: - Elviszlek a rabszolgavásárra, de mutasd, hogy érsz valamit, mert ha nem vesz meg senki, megöllek. Jött az első vevő és megkérdezte: - Mit kér ezért a hitvány rabszolgáért? – A gazda tízszer akkora árat mondott, mint amennyit egy életerős, fiatal rabszolga ér. – Kinevették, kigúnyolták. - Tudta, hogy neki vége. Halálra rémülten várakozott.

A vásár vége felé jött egy fiatalember, aki megkérdezte az árat. Elhangzott a magas ár. A rabszolga nem akarta elhinni, amit látott. A fiatalember benyúlt a zsebébe és a tárcájából kiszámolta a vételárat. De akkor már az új gazdája a vállára tette a kezét: - Megvettelek, gyere velem. – Elértek az új gazda területére. – Kifizettem az árad, szabad vagy, elmehetsz! – Leborult elé a szolga: - Ne küldj el magadtól! Befog újra a régi gazdám. Te is tudod, hogy nem érek ennyit. Ha te ekkora árat kifizettél, hogy kiszabadíts a hatalmából, akkor úgy fogsz bánni velem, mint senki más. Egész életemben Téged szeretnék szolgálni. – Rendben van! Akkor önkéntes rabszolgám leszel. – Mire a szolga rohant be a gazdája földjére, hogy őt szolgálja egész életében!

Azt hiszem, mindnyájan értjük. Olyan jó dolgunk senkinek az uralma alatt nincs, mint az Úr szereteturalma alatt!

12.óra A HITRŐL/1.

Mindaz, amit eddig megtanultunk, lehet csupán elméleti ismeret. Ahhoz, hogy az egész lényünket megragadja, HITRE van szükségünk.

A Heidelbergi Káténk, szeretett református hitvallásunk 21. kérdés-felelete így hangzik:

„Mi az igaz hit?

Az igaz hit ismeret, amelynél fogva igaznak tartom mindazt, amit Isten az ő igéjében nekünk kijelentett.

Ám egyúttal szívbéli bizalom is, amelyet a Szentlélek ébreszt bennem az evangélium által, hogy Isten nemcsak másoknak, hanem nekem is bűnbocsánatot, örök igazságot és üdvösséget ajándékozik, ingyen kegyelméből, egyedül Krisztus érdeméért.”

AZ IGAZI HIT – ISTEN AJÁNDÉKA!!!

A hit igéből születik: „**A hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által**” / Rm 10 , 17 /

Hogyan születik a hit? – Hallgatjuk, olvassuk az igét. Egyik fülünkön be – a másikon ki. De nem az összes. Egyszer csak gondolkodni kezdünk a hallottakon. Miközben az eszünkben forgatjuk, megtörténik a csoda, hogy a Szentlélek a szívünkbe juttatja az igét. – Pontosan úgy, ahogyan egy gyermek megfog. Az édesanya nem tudja, hogy mikor fogant meg. De az azt követő jelekből heteken belül tudomást vesz róla.

A hit megfogadásának két jele van. Tesztelhetjük magunkat! – Az egyik: kezdem látni a bűneimet. Nem a másokét, azt látjuk hit nélkül is. A körülöttünk élőkét elég pontosan meg tudjuk ítélni. De a magunkéra – alapjáratban - vakok vagyunk. Nemhogy azt nem látjuk, hogy mindenestől elveszettek vagyunk, hanem sokszor a nyilvánvaló bűneinket sem vesszük észre.

Egy asszonyt elhozott a munkatársnője a bibliaóránkra. Sok gondja volt, igaz még meg sem keresztelték, nem is hitt Istenben. A munkatársnője azt mondta neki: - Meglátod, nem fog ártani. – Kb. két hónapja járt az órákra, amikor beszélgetést kért. Elmondta, hogy az előző héten „beszólt” durván anyjának, és még napok múlva is bántja ez az eset. Pedig – ahogyan mondta – egész életükben ilyen nagyszájú család voltak. Mindenki kiosztott mindenkit. Bocsánatot soha

nem kértek. Valahogy ment az élet tovább. - Most vajon elgyengültem, hogy bánt ez a dolog? – Nagyon jó jel! – mondtam neki. – Hiszen átlépte a „demarkációs vonalat”, mert az ige azt mondja: **„Tiszteld apádat és anyádat!”** / Tízparancsolat / - Ezt én korábban is sokszor átléptem, de nem bántott úgy, mint most. – Ez azért van – feleltem -, mert az ige már megfogant a szívében. Ez az egyik jele, hogy nemcsak a fejéig, hanem a szívéig ért az elhangzott ige...

A másik jel: vonzani kezd Jézus! Érdeklődni kezdek az ige iránt, előveszem a Bibliámat, szívesen hallgatom az igét, beszélgetek hívő emberekkel.

Lehet, hogy Jézus szeretete, hatalma ragad meg előbb. De a közelében egyszerre meglátom a bűneimet is. Ahogyan Péterrel, a halással, Jézus későbbi tanítványával történt. Jézus befejezte a tanítást Péter hajójából és azt mondta neki: - **„Evezz a mélyre és vessétek ki a hálótokat!”** - / Lukács 5-ben olvashatjuk a történetet. / - Péter okoskodni kezdett: - Mester! Egész éjszaka halásztunk és még sem fogtunk semmit. Nappal nem lehet halat fogni a Genezáreti-tavon. – De meggondolta magát, elhallgatott és társaival együtt bevezett a tóra. Kivetették a hálót. Úgy megtelt halakkal, hogy még egy hajót kellett hívni, csak úgy tudták a partra szállítani a sok halat. – Péter leborult Jézus elé a hajóban: - URAM, eredj el tőlem, mert én bűnös ember vagyok. – Megfigyelhetünk két dolgot. Az egyik: milyen nagyra nőtt Jézus Péter szemében. A „MESTER”-ből „URAM” lett! – A másik, hogy eközben meglátta bűneit. – Mert felragyogott előtte – amiről addig is hallott -, hogy itt az Isten Fia van a hajóban. Soha nem fogtak volna halat - különösen ennyit nem - nappal ott, de Jézus teremtető hatalma által vannak tele a hálók. Egyszerre, mintha reflektort gyújtottak volna fel – és látta magát... a bűneit.

Jézus nem ment el tőle. Sőt! Azt mondta: - Ha te ezt már látod, Péter / mármint a bűneidet /, akkor jó irányba haladunk. Kezdhethük a munkát. Nem megyek el tőled, hanem te jössz velem, és ezután embereket halászol az életre!

c

13.óra

JÉZUS ÉLETE/1.

Térjünk rá Jézus életére. – A Biblia szerint Jézus ÖRÖKKÉVALÓ ISTEN. – Az egyik nagy titok a Bibliában, ami meghaladja a felfogóképességünket: a Szentháromság titka.

Számos olyan titok van a Bibliában, amelyek meghaladják a felfogóképességünket. Annyit érthetünk meg belőle, amennyit Isten a mi ember-eszünk szintjén elmond belőlük. Ezért vigyáznunk kell, hogy ha nem értünk valamit, azért az még értelmes lehet Isten szintjén.

ATYA-FIÚ-SZENTLÉLEK – EGY IGAZ ÉS ÖRÖK ISTEN! – Mindig mindenben egyidejűleg cselekszik Mindhárom. Pl. a teremtésben... Az Atya teremt, de Igéje által / a testté lett Ige=JÉZUS /, és a Szentlélek lebegett a vizek felett... és így lett a khaoszból rendezett teremtés.

„**Én és az Atya egy vagyunk**” – mondja Jézus tanítványának, aki azt kéri Tőle: - „**Uram, mutasd meg nekünk az Atyát!**” / Jn 14 , 8 – 9 / - „**Az Úr pedig a Lélek, és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.**” / 2 Kor 3 , 17 / - A végtelenségig sorolhatnám, mégsem értenénk, hogy lehet három és mégis egy!

Próbálgatjuk hasonlatokkal, példákkal is érzékeltetni. Egyik sem igazán jó, mégis kifejeznek valamit. Pl. Az Atya, mint egy hihetetlen erejű energiaforrás, - a Fiú – Jézus, Akiben Isten „emberi hullámhosszra” transzformálta magát, - és a Szentlélek, Aki mozgásba hozza, működteti ezt az energiát.

Ilyen titok, hogy Isten Jézusban közénk jött, miközben a mennyben is maradt.

Miért jött Jézus? – A korábbiakban megértettük, hogy Ő a Megváltónk, Megmentőnk. Kereszthalála által szabadított meg bennünket elveszett életünkben. **JÉZUS KERESZTJÉN ISTEN „TAKARÉKBA TETTE” A BŰNBOCSÁNATUNKAT, ÁLDOTT FÖLDI ÉLETÜNKET ÉS ÖRÖK ÉLETÜNKET.**

Kb. 2000 évvel ezelőtt született meg ezen a földön. Édesanyja Mária, Aki szűzen foganta Jézust. Nem emberi nemzés szerint, hanem a Szentlélek teremtetta bele Mária méhébe Jézust. Mert ha ember-apától fogan, akkor Ő is bűnös természetet hordoz, és nem lehet a Megváltónk.

A Lukács evangéliuma számol be legrészletesebben Jézus születéséről. / 2. rész / - Betlehemben született. Pedig Mária Józseffel - a későbbi férjével - Názáretben élt. Kb. 120 km választja el a két helységet egymástól. – Korábban idéztem Mikeás 5 , 1-et, ahol a próféta megjövendöli, hogy Betlehemben születik a Megváltó.

Hogyan kerültek a szülés előtti hetekben, napokban Jézus szülei, édesanyja, Mária és nevelő apja, József Betlehembe? – Augustus császár rendeletet adott ki népszámlálásra, új adókivetések céljából. Mivel Izráel országa is a nagy római birodalom uralma alatt élt, rájuk is érvényes volt ez az összeírás. Mindenkinek arra a helyre kellett menni, ahonnan a családfő származott. Nem voltak tekintettel semmire / pl. gyermekvárás /, hanem katonákkal kötelezték a menetelt. Így történt, hogy a magát isteni császárnak tekintő Augustuszt Isten eszközként használta ebben. Éppen akkor adta ki a rendeletet, amikor szükséges volt, hogy József és Mária Betlehembe érkezzenek.

Olvasunk a pásztorokról, majd a keleti bölcsekről... a féltékeny Nagy Heródes királyról, aki meg akarja öletni a gyermek Jézust... Isten a kis családot Egyiptomba menti, ahonnan akkor jönnek vissza, amikor Heródes meghal... Názáretben telepednek le. Legközelebb 12 évesen látjuk Jézust, Aki a jeruzsálemi

templomban az írástudókkal, papokkal tanakodik... 30 éves, amikor megkezdí szolgálatát. Keresztelő János az előfutára... TANÍT ÉS GYÓGYÍT! – A csodái messiási jelek. Az Ószövetség prófétái megjövendölték: arról lehet felismerni a Messiást, hogy vakok szemeit nyitja meg, sántákat tesz éppé, süketek füleit is megnyitja, halottakat támaszt fel... EZ MIND BETELJESEDETT JÉZUS SZOLGÁLATÁBAN, ÉS NÉPE VEZETŐI, FŐPAPJAI, ÍRÁSTUDÓI MÉGSEM AKARTÁK ELFOGADNI ŐT! – Ők olyan Messiást vártak, aki kiűzi a rómaiakat és felvirágoztatja Izráel országát. Ennyire vakok voltak!

16.óra

JÉZUS ÉLETE/2.

Jézus tanításának középpontjában **ISTEN ORSZÁGA** állt. Ezzel a mondattal kezdte szolgálatát: **„Betelt az idő, és elközelített már az Isten országa; térjete meg, és higgyetek az evangéliumban.”** / Mk 1 , 15 / - Visszahozta az elvesztett országot, és meghirdette a visszatérés, a megtérés lehetőségét Isten uralma alá.

De ez Neki nagyon sokba került. A tanítás, gyógyítás nagy szolgálat volt. Így tette világossá, hogy eljött az Isten országa és ezzel az ember megmentetésének ideje. De ahhoz, hogy ezzel élni is tudjunk, az életét kellett odaadnia értünk.

Láttuk tanulmányunk elején, hogy két megoldatlanságra – a bűn-batyunkra és a megromlott természetünkre – egyedül Jézus kereszthalála az orvosság. A bűn egyetlen megoldása a bocsánat. De csak az bocsáthat meg, aki átvállalja a bűneink büntetését. Ez történt meg a kereszten. Így ír erről Pál apostol: **„Azt, Aki nem ismert bűnt, Isten bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne.”** / 2 Kor 5 , 21 /

Jézus háromszor is elmondta tanítványainak, hogy Neki szenvedni kell, megölik és harmadik napon feltámad majd.

Menetrendszerűen pontosan történtek az események. Virágvasárnappal kezdődött a nagyhét! Azért virágvasárnap, mert amikor Jézus bevonult Jeruzsálembe alázatosan számárháton, nem úgy, mint a győztes hadvezérek díszes lovon, lombágakat szórtak az útra a tanítványok és az ünneplő tömeg. Ujjongva kiáltották: „Hozsánna!” – „Segítsd meg!” – Mindnyájan azt várták, hogy Jézus

most bont zászlót, és megkezdődik a rómaiak kisöprése és Izráel diadala.

De nem ez kezdődött meg, hanem Jézus szenvedése hete. Ekkorra már elhatározta a főpapi tanács, hogy meg kell ölni Őt. Lefizették Júdást, hogy játssza a kezükre. Lehetőleg titokban, hogy fel ne lázadjon a nép.

Nagycsütörtök este eljött az évi páska ünnepe. - Amikor Isten a népet Egyiptomból, a fogságból kiszabadította Mózes vezetésével, az utolsó estén családonként bárányt vágtak, és a vérével bekenték az ajtófélfát. Isten öldöklő angyala minden egyiptomi elsőszülöttel végzett azon az éjszakán, de ahol a bárány vére ott volt az ajtófélfán, ott megmenekült az elsőszülött. Ennek emlékére minden évben megtartották ezt az ünnepet.

Jézus is megtartotta tanítványaival. De azok legnagyobb meglepetésére változtatott az ünnepi szavakon. Kézbe vette a kenyeret és azt mondta: **„Vegyétek, egyétek, ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Hasonlóképpen vette a poharat is, miután vacsoráltak, és ezt mondta: E pohár amaz új szövetség az én vérem által, ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre”.** – Hozzáteszi az apostol: **„Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret, és isszátok e poharat, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljön”.** / 1 Kor 11, 24 – 26 / - Ez volt az utolsó vacsora – mi pedig ennek nyomán élünk újra meg újra az úrvacsorával.

A vacsora után a Jeruzsálem melletti Getsemáné-kertbe ment Jézus a tanítványaival. A kert belsejébe magával vitte Pétert, Jakabot és Jánost, és hatalmas lelki tusát vívott. A tanítványok elaludtak, ezt a harcot nem tudták Jézussal együtt megtenni. Jézus háromszor is imádkozott az Atyához: - Atyám, ha van bármilyen más mód arra, hogy az emberek megmenekülhessenek a kárhozatból, múljék el tőlem a keserű pohár. Ne kelljen a kereszten meghalnom. – De ha nincs más mód, Atyám, legyen meg a Te akaratod. – **NEM VOLT MÁS MÓD!**

Jött Júdás a fegyveres csapattal, elvitték Jézust a főpap házához. Formálisan összehívták a nagytanácsot / 71 fő /, de előre megbeszélték, hogy istenkáromlás vádjával - hogy ember létére Isten

Fiának mondja magát - halálra ítélik. Majd kigúnyolták a katonák az őrzőhelyen, és rettenetes korbácsolásnak vetették alá. Szinte halálra kínozva vitték át Pilátushoz, a római helytartóhoz.

17.óra

JÉZUS ÉLETE/3.

A Nagytanács Jézust halálra ítélte. Azért kellett Pilátushoz is menniük, mert halálos ítéletet csak a római helytartó jóváhagyásával érvényesíthettek. Mivel megkapták a hozzájárulást, Jézust két latorral együtt keresztre feszítették. Az evangéliumok utolsó fejezetében elolvashatjuk ennek történetét.

Arimátiai József, egyike a Nagytanács tagjainak – aki nem ment el Jézus elítélésekor a gyűlésre – elkérte Jézus holttestét Pilátustól. A katonák dárdával Jézus szívébe döftek, hogy végkép meggyőződjenek halála beálltáról. Ezután temették el egy új sírba, közel a kivégzés helyéhez. Pénteken este 6-kor beállt a szombatnapi tilalom, nem volt szabad semmi munkát végezni, még a temetéssel is sietni kellett. A zsidóknál este 6-tól másnap este 6-ig tartott egy nap.

A főpapok nagyon fontosnak tartották, hogy őrség vigyázza a sírt, amelyet lepecsételtek. Emlékeztek arra, hogy Jézus megmondta: „Harmadik napon feltámadok.” - Láthatjuk a „semmi ember” balga próbálkozását, hogy megakadályozza Isten hatalmas tettét, Jézus feltámasztását.

A harmadik napon bekövetkezett, amit előre megmondott Jézus, és amit már az ószövetségi próféták is jövendöltek. Húsvét-vasárnap hajnalban, amikor az asszonyok siettek a sírhoz, hogy a pénteken elmaradt balzsamozást pótolják, a követ elhengerítve találták, a sír pedig üres volt. Angyali jelzést kaptak: **„Mit keresitek a holtak között az élőt? Nincs itt, hanem feltámadt!”** / Lk 24 , 5 – 6 / - Ezután Jézus megjelent Máriának már a temetőkertben, majd a kétségbeesett tanítványoknak is.

Pál apostol így tudósít bennünket: **„...feltámadt a harmadik napon, és megjelent Kéfásnak / Péter arám neve /, majd a tizenkettőnek. Azután megjelent több, mint 500 testvérnek**

egyszerre, akik közül a legtöbben még most is élnek, néhányan azonban elhunytak...” / 1 Kor 15 , 4 – 6 /

Az evangéliumok utolsó fejezetében olvashatjuk Jézus feltámadását. Evangélium = örömhír - csak egy van, de – mint korábban írtam – négyen jegyezték le, ezért mondjuk, hogy evangéliumok.

Feltámadása után Jézus még 40 napot töltött a földön. De már a megdicsőült testben.

A 40. napon történt Jézus mennybemenetele. Átment a látható világból a láthatatlanba. Ne arra gondoljunk, hogy asztronautaként az űrbe ment Jézus. Mert a menny nem valahol a csillagvilágban, vagy még magasabban van.

Micsoda banális propagandafogás volt 1961-ben, amikor Gagarin elsőnek ment űrhajóval földkörüli pályára, és visszaérkezése után – állítólag - egy orosz újság közölte a hírt: - Újabb bizonyíték arra, hogy nincs Isten, mert Gagarin az űrben nem találkozott vele.

A menny a valóság része, de az érzékszerveinkkel meg nem ragadható része. Jelenleg hittel érzékelhetjük a menny valóságát, majd eljön az idő, amikor „színről-színre látunk”, de akkor sem ezekkel a szemeinkkel, hanem a mennyre alkalmas „karosszériánk” segítségével.

Mielőtt Jézus megáldotta tanítványait és eltávozott tőlük, feladatot és ígéretet adott nekik: **„...erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” / Acs 1 , 8 /**

18. óra

PÜNKÖSD

Jézus – mennybemenetele előtt – azt is megmondta tanítványainak, hogy menjenek vissza Jeruzsálembe és várják meg az Atya ígéretét, hogy kitölti rájuk a Szentlélek ajándékát. Vissza is mentek a tanítványok és – valószínűleg abban a teremben, ahol az utolsó vacsorát is elfogyasztották – imádkoztak, várták a megígért Szentlelket.

Tíz napig kellett várakozniuk. Ez a húsvét utáni 50. nap volt. 40-et Jézus még a földön töltött, mennybemenetele után 10 nappal töltetett ki a Szentlélek. Pünkösd innen kapta nevét, 50. görögül így hangzik: „pentekoszte”.

Nézzük a Heidelbergi Káté 53. kérdés-feleletét:

„Mit hiszel a Szentlélekről?

Hiszem először, hogy ő valóságos és örök Isten az Atyával és a Fiúval.

Másodszor, hogy ő nekem is adatott, engem igaz hit által Krisztusnak és Krisztus minden jótéteményeinek részesévé tesz,

vigasztal, és velem marad örökké.”

Ezt a hitvallást az élő hitre jutott ember tekintheti magáénak. Nem azzal igaz, hogy elmondjuk ezeket a szavakat, hanem ha hisszük is már.

A Szentlélek mindig is létezett. Említettem, hogy már a teremtésnél is munkálta, hogy a khaoszból rend legyen. Az Ószövetség idején is kaptak Szentlelket, de úgy, hogy az egy-egy időszakra, egy-egy feladatra betöltötte őket. Pl. Bésaléelt, aki vezette a szent sátor készítését, az Úr Lelke betöltötte, hogy el tudja végezni a feladatot. De amikor befejezte, a Szentlélek is befejezte a vele való munkáját.

Jn 7 , 39-ben azt olvassuk: **„Ezt pedig a Lélekről mondta / Jézus /, Akit a Benne hívők fognak kapni, mert még nem adatott a Lélek, mivel Jézus még nem dicsőült meg.”** – Nem azt mondta Jézus, hogy nincs még Szentlélek, hanem azt, hogy még nem töltetett ki a Lélek úgy, ahogyan ez pünkösdkor megtörténik majd.

Pünkösddel új korszak kezdődött. Addig Jézus **velük** volt. Pünkösdkor **bennük vett lakozást a Szentlélek által.**

Ez pedig azt jelentette, hogy onnan kezdve nemcsak akkor voltak együtt Jézussal, ha ugyanazon a helyen tartózkodtak, hanem bárhol és bármikor! Ezért mondta a tanítványok minden tiltakozása ellenére Jézus búcsúbeszédében: **„Jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, a Pártfogó / a Szentlélek / nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm Őt hozzátok.”** / Jn 16 , 7 /

Pünkösöd történetét az Apostolok Cselekedetei 2. részében olvassuk.

Különös jelenség volt, ahogyan a Szentlélek betöltötte a tanítványokat. Olyan erőt, bátorságot, szabadságot adott nekik, hogy a hálaadó ünnepre összesereglett hatalmas tömegnek a templom lépcsőjéről hirdették az örömhírt.

Mindenki a maga nyelvén értette őket. A Lélek csodája volt ez a szinkrontolmácsolás.

De még nagyobb csoda volt, hogy 3000 embert szíven talált az üzenet és ott helyben megtértek. - „**Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket, ezt kérdezték Pétertől és a többi apostoltól: - Mit tegyünk, atyámfiai, férfiak? – Péter így válaszolt: - Térjete meg, és keresztelkedjete meg valamennyien Jézus Krisztus nevében, bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.**” /Acs 2,37 – 38/

Pünkösöd egyik nagy ajándéka: a Szentlélek kitöltetése!

A másik nagy ajándéka: az egyház születése napja! – Mert anélkül, hogy a 3000 megtérő tudta volna, egy nagy Családot alkottak: az „egyházat”, amelyet a Biblia a „Krisztus testének” is nevez.

19. óra

AZ EGYHÁZRÓL/1.

Azzal fejeztük be az előző leckét, hogy pünkösöd kettős ajándéka: a Szentlélek kitöltetése és az egyház születése!

A Heidelbergi Káté gyönyörű és igaz feleletet ad az egyház kérdésére:

54. kérdés-felelet: „Mit hiszel az egyetemes keresztyén Anyaszentegyházról?

Hiszem, hogy Isten Fia a világ kezdetétől a világ végezetéig az egész emberi nemzetségből

Szentlelke és igéje által az igaz hitben megegyező, örök életre kiválasztott gyülekezetet gyűjt magának, ezt oltalmazza és megtartja.

Hiszem, hogy ennek a gyülekezetnek én is élő tagja vagyok, és örökké az is maradok.”

Ha „a világ kezdetétől fogva” – hogy lehet akkor pünkösdt jelölni meg az egyház születése napjának?

Különbséget kell tenni a „látható” és „láthatatlan” egyház között. Itt a „láthatatlan” egyházzal van szó, amelynek a „látható” egyház a földi kerete. Sokszor nagyon elesett és nyomorúságos kerete.

A „láthatatlan” egyház azok közössége, akik Jézus Krisztust élő Uruként vallják, Tőle bűnbocsánatot és új életet nyertek, újjászülettek a Szentlélek által. Azért „láthatatlan”, mert pontosan csak Isten tudja, kik azok, akik már nem élnek itt a földön, de ennek az egyháznak ma is tagjai, és kik azok, akik még itt élünk a földön és már ennek az egyháznak tagjai vagyunk, és kik azok, akik majd ezután lesznek a „láthatatlan”, emberileg pontosan számba nem vehető egyház tagjai.

Pál apostol így fogalmazza ezt a hívőkre nézve: **„Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté keresztteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.” / 1 Kor 12, 13 /**

Akik igaz hittel Istenéi lettek az Ószövetség idején, azok is ebbe az egyházba tartoznak. Itt megint egy nagy titok áll előttünk. Krisztus kereszttjének visszafelé is mentő hatása van. Hogy ezt Isten hogyan viszi végbe, azt bízunk rá.

Az Ószövetség idején egy népet terelgetett Isten. Majd pünkösdkor egy olyan valóságot hozott létre a földön, amit csak később foglaltak meg az emberek. A „Krisztus teste” az egyház, azok közössége, akik Jézusban „beleszülettek” ebbe a valóságba.

Ahogy egy kisgyermeknek sincs fogalma arról, hogy születésével egy család tagja lesz. De ahogy növekszik, felismeri, hogy ez a család várta, fogadta, felneveli, őrzi, gondoskodik róla, ebben feladatai vannak, ennek a tagja, - úgy történik ez az egyház, a lelki egyház valóságával is.

Pünkösdkor csak azt ismerték fel a megtérők, hogy ugyanaz a Lélek tölti be őket. Ugyanaz az öröm, bűnbocsánat, békesség. Egy „mennyei hullámhossz” tapasztalatában, közösségében éltek. **„Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt. Napról-napra állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben, dicsérték az Istent, és kedvelte őket az egész nép. Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel.” / Acs 2, 44 – 47 /**

Hatalmas csoda volt ez a közösség Istennel és egymással. Elindult a földön is Krisztus egyháza. Zsidók és pogányok, gazdagok és szegények, férfiak és nők – olyan közösséget alkottak, amelyet senki nem tudott volna létre hozni, egyedül a Szentlélek.

Azt mondtam, hogy olyan valóság született meg a földön, amit átéltek az emberek, de csak később fogalmazták meg szavakban is.

Pál apostolnak kettős feladatot adott az Úr.

1/Az akkor ismert világ szinte minden pontjára ő vitte – munkatársaival együtt – az evangéliumot.

2/ Ő kapta a kijelentést, amely alapján megfogalmazhatta a hívő életről a tanítást. Itt is hozzátehetjük, hogy másokkal együtt, de döntő szerepet szánt neki az Úr ebben.

Az egyház „titkáról” így ír az Efézusi levélben: **„Ha ugyan hallottatok az Isten kegyelme megbízásáról, amelyet nekem adott a ti javatokra, amikor kijelentésével ismertette meg velem a titkot, hogy tudniillik a pogányok örököstársaink, velünk egy test, és velünk együtt részesek az ígéletben is Krisztus Jézusért az evangélium által....hogyan világossá tegyem mindenki előtt, mi ama titok megvalósulásának a rendje, amely el volt rejtve öröktől fogva Istenben, mindenek teremtményében.”** / Ef 3 , 2 – 3. 9. /

Az Apostoli Hitvallásban a világ keresztyénei így vallanak erről: „Hiszem az egyetemes keresztyén anyaszentegyházat...” – Egyetemes – az egész világra kiterjedő. Minden nép, minden felekezet közül tagjai ennek az egyháznak, a „Krisztus testnek” azok, akik a Szentlélek által újjászülettek Krisztusban.

Ezt az egyházat nem kell létrehozni, ez létezik!

Természetesen ez az egyház nem azonos a földi keretekkel. Kezdetben majdnem csak azok voltak a földi keretekkel rendelkező egyház tagjai, akik újonnan születtek. Annál is inkább, mert az első századokban kegyetlen keresztyénüldözést kellett elszenvedniük. Sokan mártírok lettek közülük. - A Sátán az elején akarta befojtani a mozgalmat, hogy ne terjedjen el az egész világon. Egy akkori keresztyén vezető mondta: „a keresztyének vére magvetés”. Minél jobban üldözték, annál inkább kitűnt, hogy itt milyen nagy erő van jelen, a Krisztus ereje. Milyen nagy érték, milyen békességet és az örök életük felőli bizonyosságot nyertek ezek az emberek. Egyre többen csatlakoztak hozzájuk.

Azóta is hányszor akarták elpusztítani az egyházat, de az elpusztíthatatlan.

A IV. században Nagy Konstantin császár államvallássá tette a keresztyénséget. Ez egyfelől védelmet jelentett és nagy terjedést is, sokan másolták a Szentírást, előnyt élveztek a keresztyének. De ez azzal is járt, hogy egyre többen csatlakoztak olyanok is, akik nem a hitért, hanem a haszonért lettek keresztyének. Ezzel tömegében megnövekedett a földi egyház, de mélységében, hitében felhígult.

E mostani tanulásunk kerete arra kevés, hogy részletesen ismertessem az egyház történetét.

De arról szólnom kell, hogy a középkorban már annyira megromlott az egyház a földi kereteiben, hogy megújításra volt szüksége.

A Szentírás tanításai háttérbe szorultak, úgy annyira, hogy a reformációt megelőző korban még a bűnbocsánatot is pénzért árusították. Az egyház a földi hatalomra törekedett. Eredeti küldetését elvesztette – alapvető megújulásra volt szüksége. Ez történt, és ezt látjuk majd a reformáció eseményében.

21. óra

PÁL APOSTOL

Pünkösöd alkalmával megszületett az egyház. Ahogyan Jézus megmondta a tanítványainak, szó szerint az a menetrend következett: Jeruzsálemben történt pünkösöd eseménye, itt alakult az első gyülekezet. Majd Júdeában és Samáriában terjedt tovább az ébredés. De az ígélet arról szólt, hogy „a föld végső határáig.”

Erre a munkára hívta el az Úr Pál apostolt. - Pál üldözte a Jézust követőket, sőt élen járt ebben.

A zsidók nem tudták elfogadni, hogy Jézus a Messiás. Különösen, amikor Jézus kereszthalála is bekövetkezett, azt vallották: - Ha egy „szemétdombon” ki lehetett végezni, akkor ez a legnagyobb bizonyosság arra, hogy nem a mi dicsőséges Messiásunk volt. Számukra botrány, istenkáromlás volt Jézust Isten Fiának nevezni. A mélyen istenfélő Pál, akit a zsidó nép a jövő nagy szellemi vezetőjeként tartott számon, nem tűrhette a jézusos szektát. / A hithű zsidók még mindig várják, hogy eljön a Messiásuk. – Mi pedig várjuk vissza Jézust, az Isten Fiát. /

De Jézus megállította Saulust / ez volt Pál másik neve /. Az Apostolok Cselekedetei 9. részében olvassuk megtérése történetét.

Közben Jeruzsálemben már üldözték a keresztyéneket, és menekülniük kellett. Isten ebből jót hozott ki. Mint mikor a tüzet szétszórják. Ahova mentek, ott is terjedt a hit.

Így jutottak néhányan a szíriai Antiókhia-ba. Ez a város kereskedelmi központ volt. Világútvonalak futottak össze benne. Itt alakult az akkori idők legnagyobb létszámú egyháza. **„A tanítványokat pedig Antiókhia-ban nevezték először keresztyéneknek.”** / Acs 11 , 26 / - **Krisztiánosz / görög szó / = "Krisztusos", Krisztus követője.**

A pogánymisszió kiindulópontja lett ez a város. Innen indult – a gyülekezet anyagi és imádságos támogatásával – Pál a missziói útjaira. Három utat tett. Az első még rövid volt, csak Ázsiára terjedt. De a második úton áthozta munkatársaival Európába az evangéliumot. Filippiben kezdték. Bejárta a mai Görögország területét. Mindenütt gyülekezetek alakultak.

Az Apostolok Cselekedetei könyvében izgalmas útleírásokat találunk, és azzal végződik, hogy Pál egy kalandos tengeri úton eljut Rómába, az akkori világ fővárosába. – Azt már nem olvassuk a Bibliában, de a hagyomány szerint Néró császár keresztyénüldözése alatt, Kr.u. 64-ben lefejezték, mártírhálált halt.

Sokszor bebörtönözték. De ott sem tétlenkedett, írta a gyülekezetekhez szóló leveleit. 13 levele található az Újszövetségben.

Az evangéliumok Jézus életét adják elénk, Pál levelei pedig a keresztyén életről való tanítást fogalmazzák meg. Nemcsak az ő levelei, hanem a többi könyv is az Újszövetségben.

Ezekből megtudjuk, hogy az Isten országa a földön gyülekezeti keretben valósul meg. A helyi gyülekezetekben / Filippi, Kolossé, Efézus stb. / él Isten népe. – Isten arról is gondoskodott, hogy a helyi gyülekezetek elevenítése céljából evangélistákat, tanítókat, missziós munkásokat állított be.

Ha a mi időnkre gondolunk, akkor egy-egy missziói telep is így működik. A csendeshetein nem magának gyűjt gyülekezetet, hanem a helyi gyülekezetek kapják vissza megerősödve, megújulva a tagjaikat. Vagy aki addig nem élt gyülekezetben és ott hitre jut, hazaérkezve gyülekezetet keres magának. Ezt a célt szolgálják az evangélizációk is. A szolgálattevők nem maguknak gyűjtenek gyülekezetet, hanem a helyi gyülekezetek megújulásán fáradoznak.

22. óra

REFORMÁCIÓ

Az egyházzal való tanítást azzal zártuk, hogy a középkorban annyira megromlott az egyház a földi kereteiben, hogy alapvető megújulásra volt szüksége.

A Budapest Fasori gyülekezetünk Julianna Általános Iskolája tanulóinak csaknem 20 éven át hirdetem az igét. Egyik reformációi istentiszteletre odakészítettem a szószékre két futball labdát. Egyik behorpadt, lyukas labda volt, a másik vadonatúj. Amikor az egyház megromlott, eldeformált állapotáról szóltam, az első labdát emeltem fel. Majd a visszaalakításról, a re-formációról szólva a vadonatújat.

Isten mérhetetlen kegyelme, hogy nem hagyta az egyházat a végtelenségig deformálódni, hanem támasztott életet, akikre a megújítás feladatát bízta.

Minden korban – a legsötétebb középkorban is – az élő hit folytonossága nem szakadt meg. Mindig voltak, akik tovább vitték. Még akkor is, amikor egészen vékony volt ez a „folyó”... A reformációt megelőzően az ún. „előreformátorok” munkálkodtak az „igaz hit” őrzésén: Wald Péter / Itália /, Wicliff János / Anglia / és Husz János / Csehország / nevét említem, de hányan névtelenül is vállalták a hivatalos egyház üldöztetését is a hitükért.

A háború előtti magyar ébredés egyik vezéregyénisége, dr. Czákó Jenő, az egyháztörténet magántanára írja: - Egyháztörténetet lehet írni úgy is, hogy valaki leírja az egyházi vezetők, épületek, intézmények életét. De az igazi egyháztörténet az ébredések története. Az igazi egyház ott van, ahol Jézus Krisztusnak és igéjének adnak teret, és emberek jutnak üdvösségre és élnek hitben való életet.

A német Luther Márton, Ágoston-rendi szerzetes pap-tanár 1517. október 31-én Wittenberg városában a templom kapujára kifüggesztette 95 pontban az egyház Bibliától eltérő gyakorlatát. Abban az időben így tette valaki megvitatás tárgyává, amit hibásnak látott. - A reformáció emléknapja: október 31.

Nem akart ő sem, de a többi reformátor sem új egyházat alapítani. A régít szerették volna megújítani. „Vissza az alapokhoz!” – vallották, és rámutattak, hogy a jézusi indulástól milyen messzire távolodott az egyház mindennapi élete.

Luther Márton őszintén hitte, hogy ha a pápa tudná, hogy bűnbocsátó cédulát árusítanak a római Szent Péter bazilika építésére, akkor megtiltaná ezt a szentségtelen gyakorlatot. - Az egyház nevében árusították pénzért a bűnbocsánatot. A már elhunyt családtagok bűnei bocsánataért is lehetett fizetni. Írt is ez ügyben a pápának. Legnagyobb megdöbbenésére azt a választ kapta: - Hallgasson el, különben kiátkozza az egyházfő az egyházból.

Így indult Lutherrel és követőivel a reformáció „lutheránus”, azaz evangélikus ága, - majd a francia származású Kálvin János dolgozta ki gondosan a reformáció tanításait, és lett a reformáció református ágának vezéralakja.

Négy mondatban összefoglalhatjuk a reformáció lényegét: - Egyedül a Szentírás hitünk alapja! – Egyedül Krisztus az Üdvözítőnk! – Egyedül kegyelemből van az üdvösségünk! – Egyedül hit által ragadhatjuk meg ezt a kegyelmet! – Az ötödik mondatot reformátor ősünk így fogalmazták meg: - Egyedül Istené a dicsőség! Soli Deo Gloria!

A reformátorok nemzeti nyelven hirdették az ígét az addigi latin nyelv helyett, lefordították a Bibliát és az emberek kezébe adták. Milyen áldott időzítés volt, hogy évtizedekkel azelőtt találták fel a könyvnyomtatást.

Megszüntették a pápai intézményt. Az ereklje-kultuszt leállították. Azt, hogy bármilyen régi tárgy, vagy szentek maradványai isteni erőt hordoznának. Sokan ezekbe vetették bizodalmukat – babonás módon. – A reformátorok hirdették Jézust, mint egyedüli Megváltónkat!

Az 1500-as években nagyon sok magyar diák külföldön tanult. Így történt, hogy a reformáció tanait megismerték, magukévá tették és hazahozták.

1526-ban Mohácsnál hatalmas vereséget szenvedett a magyar sereg, és elkezdődött a 150 éves török uralom Magyarországon. A törökök elől a mocsarakba, lápokba menekült a lakosság nagy része. Ebben a testi-lelki nyomorúságban hatalmas erőt és vigasztalást jelentett a reformáció tanítása. Károli Gáspár, aki elsőként fordította le a Szentírást magyar nyelvre, így tanított a megújult hitű paptársaival együtt: - Isten a bűneink miatt engedte meg ezt a török dúlást. Térjünk meg, és kövessük Krisztus tanítását és kegyelmes lesz hozzánk. – A reformátorok az ige igaz hirdetésével és a bátorító énekekkel kicsalogatták a népet a rejtekhelyeikből és újra megindult az élet a török uralom alatt is.

Néhány neves reformátorunkat említem: Sztárai Mihály, az énekes reformátor, Dévai Bíró Mátyás, a könyvnyomtató Huszár Gál, a tudós Szegedi Kis István, a debreceni reformátor, Méliusz Juhász Péter...

Az 1500-as évek végére Magyarország 90 %-ban a reformáció oldalára állt. Hamarosan megkezdődött a hatalmas üldözés, az ún. ellenreformáció, a régi egyház részéről. Az evangélikus és református lelkészeket és tanítókat rabságra vetették, ha meg nem tagadták hitüket. Az 1671-1681 közötti éveket gyászévtizednek nevezzük. Sokan a rabok közül gályákra kerültek, embertelen viszonyok közé. 1676-ban Ruyter Mihály holland tengerész-kapitány az életben maradt 26 lelkészt kiszabadította: - Sok nagy tengeri csatát megvívтам, de a legnagyobb győzelmem ezeknek a hithősöknek a kiszabadítása volt – vallotta.

A törökök után Habsburg uralom kezdődött Magyarországon. Ha az üldözés ereje csökkent is, csupán II. József 1781-ben hozott ún. „Türelmi Rendelete” engedte meg, hogy a protestánsok: reformátusok, evangélikusok templomokat építhessenek, és hitüket szabadon gyakorolhassák.

Elődeink nagy áldozatok árán építették templomaikat és iskolákat is létesítettek.

A reformáció terjedésének főbb területei: Németalföld / Hollandia /, Skócia, Svájc / Kálvin Genfben működött /, Magyarország, benne az Erdélyi Fejedelemség területe is.

Befejezve a magyar reformáció rövid ismertetését, még egyszer térjünk vissza a látható és láthatatlan egyház kérdésére.

Megértettük, hogy a „lelki egyház”, az újjászületettek által alkotott „Krisztus teste” egyetlen valóság. Minden népből, minden felekezetből, minden korban belekerülnek a Krisztusban élő hitre jutottak.

A látható egyház a földi kereteket jelenti. Itt már különböző felekezeteket találunk. Gyülekezeteket, amelyekben folyik az igehirdetés, az egyház élete. Ezek a keretek arra szolgálnak, hogy minél többen a láthatatlan egyház tagjaivá legyenek és megtérésük nyomán hitbeli életet éljenek itt a földön és örökre a mennyben.

Sokszor úgy tűnik, hogy a keretek nagyon eltérnek attól, amilyennek lenniük kellene. A reformátorok azt is hirdették: „Az egyháznak mindig megújulásra van szüksége.”

De bármennyire elesett legyen is egy gyülekezet, Isten őrzi a kereteket. Ha a vízvezeték-hálózathoz hasonlítjuk, még ha rozsdásak is a csövek, de ha élő víz kerül beléjük, egyszerre elevenedés támad.

Becsüljük meg mi is a földi egyházat, mert minden hiányossága ellenére még mindig a legalkalmasabb lehetőség arra, hogy élő hitre jussanak emberek.

Amikor Budapestre kerültem lelkipásztornak, egy valamikor virágzó nagy gyülekezet igen megromlott, tönkre ment kereteit találtam. Mégis – anélkül, hogy bármi különöset tettem volna – vasárnap felmehettem a szószékre és hirdethettem az igét. Jöttek temetéseket jelenteni, hirdethettük az igét. – Elgondoltam: ha két bőrrönd Bibliával megyek Budapestre – buzgó hittel, de gyülekezeti keret nélkül, hogy kezdek hozzá a térítésnek?! Kiállok a terekre?! Talán egy házi bibliaórai csoportot összegyűjthettem volna évek során... Így pedig átértük, hogy a keretek újra megteltek elevenességgel, és több száz fős gyülekezeti ébredés bontakozott ki.

A keretek, az egyház földi élete mindig sok kívánnivalót hagy életfolytatásban. Azon kell munkálkodnunk, hogy a gyülekezetek minél inkább betöltsék azt a szerepet, amire az egyház Ura szánta őket.

24. óra APOSTOLI HITVALLÁS

Az első órán elmondtam, hogy egyetlen olyan hitvallás van, amelyet a világ minden keresztyén felekezete magáénak tekint: ez az Apostoli Hitvallás.

Arról is szóltam, hogy a keresztyénség kezdetétől folyamatosan születtek hitvallások. Ezek nemcsak a Biblia üzenetének összefoglalását jelentették, hanem hitvédelmet is. Ebben a tévtanítások ellen is védekeztek.

Álljon itt az Apostoli Hitvallás, amely a IV. századra már végső formájában elkészült:

„HISZEK egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében.

És / HISZEK / Jézus Krisztusban, az ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban, aki fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától, szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették, meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat.

HISZEK Szentlélekben. Hiszem az egyetemes keresztyén anyaszentegyházat, a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet. Ámen.”

Látjuk, hogy milyen szépen kirajzolódik a Szentháromság megvallása: Hiszek... az Atyában... a Fiúban... a Szentlélekben.

Az Atyáról a legrövidebb a vallomás. Ebben volt a legkevesebb vita. Mindenki elismerte, hogy Ő a Teremtő.

A leghosszabb rész Jézus Krisztusról szól. Vele kapcsolatban hangzott a legtöbb tévtanítás. Azért kellett megfogalmazni, hogy „fogantatott Szentlélektől”, mert sokan Jézust hozzánk hasonló embernek és nem Isten Fiának vallották... mások a testi születésében kételkedtek, mondván, hogy Ő mennyei, lelki Lény volt, de nem embertestben... Erre jött: „született Szűz Máriától”... bekerült Pilátus is a „Credo”-ba / Credonak is nevezzük az Apostoli Hitvallást. Az első szaváról kapta ezt a nevet: hiszek – latinul: credo. / Ezzel Jézus személye a történelemben is pontosított, az I.században élt, amikor Pilátus volt a helytartó Izraelben...”alászállt a poklokra” – kifejezi, hogy Jézus a pokol szenvedését is megjárta értünk.

A harmadik rész a Szentlélekkel kapcsolatos. – Egyik hittanórán a lelkipásztor megkérdezte a gyermekeket: - Mit jelent, hogy hiszem a szentek „egyességét” / ahogyan a régi fordításban találjuk a „közösség” szót /? – Az egyik gyermek azt felelte: - Amikor a papok nem veszekednek. – Az jó, ha a papok nem veszekednek, de ez nem erre vonatkozik. Hiszem, hogy azok, akik szentek, azaz Jézuséi, egy közösséget alkotnak. A már elhunytak, a most élők és az ezután megszületők és hitre jutók. Itt a „Krisztus-test” / korábban írtam róla / megvallásáról van szó.

Minden keresztteléskor, úrvacsora alkalmával, temetésen elmondjuk ezt a hitvallást közösen.

A Biblia elénk adja, hogy Jézus két „szentséget” hagyott ránk: a keresztséget és az úrvacsorát.

Nézzük először a **KERESZTSÉG** kérdését. Mennybemenetele előtt az Úr meghagyta a tanítványoknak: „**Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.**” / Máté 28 , 18 – 20 /

Pünkösd alkalmával 3000 ember jutott hitre Jézusban és ők meg is keresztelkedtek. A keresztség jelét magukra vették. Ezzel kifejezték, hogy lezárták az addigi életüket, és újat kezdtek Jézussal. Ez így folytatódott tovább. Aki hitre jutott, meg is keresztelkedett. Majd arról olvasunk, hogy pl. a filippi börtönőr megtért és megkeresztelkedett „egész házanépével”. / Acs 16. / -

HIT és KERESZTSÉG két összetartozó dolog. De a kettő nem ugyanolyan hangsúlyú. Hit nélkül nincs üdvösség. De keresztség nélkül lehet. – A kereszthen függő lator HITT és üdvösséget nyert. De már nem keresztelkedhetett meg.

Egyházunkban mindkét keresztséget gyakoroljuk. A gyermekkeresztséget is. Kimondjuk, hogy ezzel a keresztyén anyaszentegyházba „befogadtatott” a gyermek. De ez még nem a „lelki egyháztagságot”, azaz a Krisztus-testbe fogadtatást jelenti. Jel arról, hogy Jézus őt is úgy szerette, hogy életét adta érte. Egy olyan szövetséget, kapcsolatot szerzett a számára, amelyet Ő már vérével megpecsételt, aláírt. A szülők és a gyülekezet feladata, hogy úgy neveljék a gyermeket, hogy ő is hitet nyerve „aláírja”, megvallja, hogy ebben a kapcsolatban kíván élni.

Azokat a felnőtteket, akiket gyermekkorukban nem kereszteltettek meg szüleik, a felnőtt confirmáció alkalmával kereszteljük meg, amikor megvallják, hogy Jézust szeretnék követni.

A hívő nép körében a keresztség kérdésében nem egyszer bizonytalanságot észlelhetünk. Az egyházi gyakorlat kívánni valót is hagy ebben a tekintetben, különösen, amikor a szülők csak formálisan tartoznak még az egyházhoz. Nagyon fontos tudnunk, hogy itt a földön tökéletes gyakorlatot ebben a kérdésben nem mindig találunk. De nagyon fontos látnunk, hogy üdvösségünk szempontjából nem a keresztségünk a legdöntőbb kérdés, hanem a Jézus Krisztusban való élő hit. A keresztséggel - akár felnőtten a saját hite alapján , vagy gyermekként a szülők hite alapján - keresztelünk, engedelmesen felvesszük a jelet, amelyet Jézus hagyott hátra az övéinek.

A másik „szentség”: az **ÚRVACSORA!** – A 16. órán, az utolsó vacsora leírásakor idéztem az úrvacsora szereztetési igéit / 1 Kor 11 , 23 – 28 / - Az úrvacsora a hitre jutott, Jézust követő tanítványok vacsorája. Emlékezés, közösség megújítása az

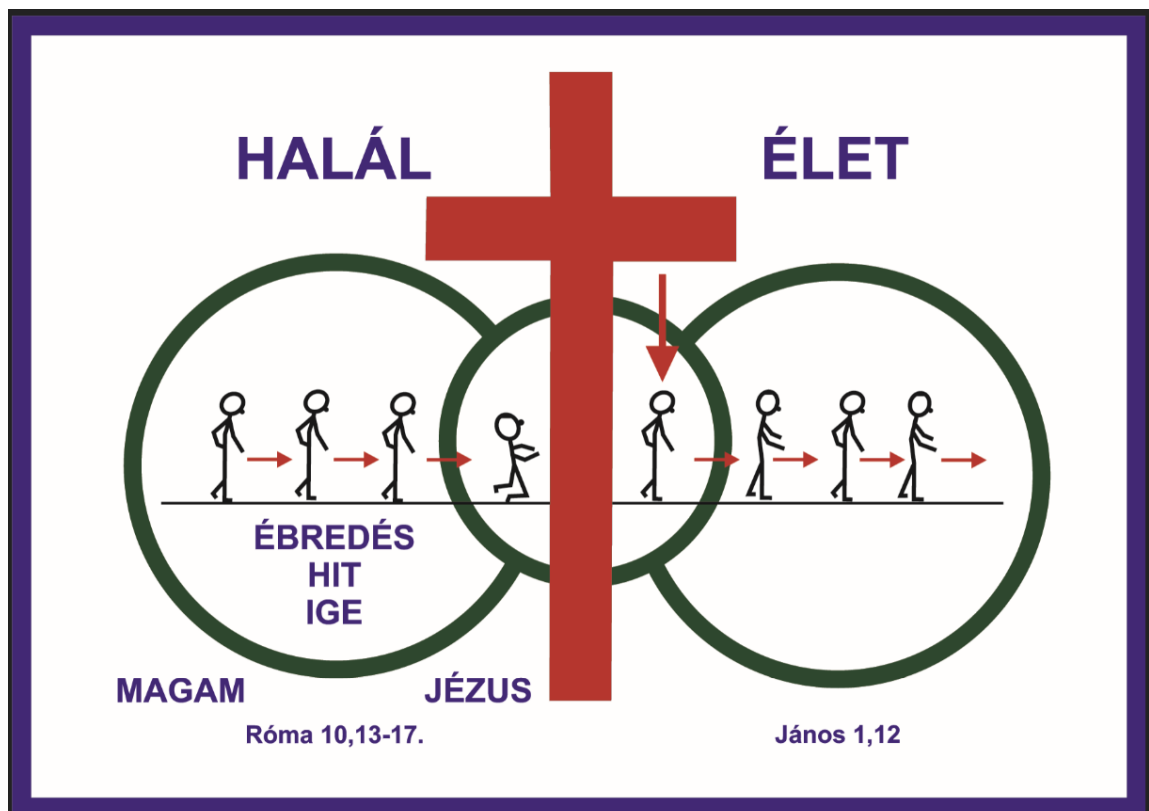
Úrral, a hívők egymással való közösségének gyakorlása, a bűnbocsánat megpecsételése, öröm, hogy már most és örökké az Úré lehetek, és az elkötelezés megújítása, hogy már most az Ő dicsőségére szeretnék élni! – Az úrvacsorára készüljek lélekben. Vegyem számba bűneimet, és kérjek rájuk bocsánatot. Rendezzem, ha valakivel rendezni valóm van. Bocsássak meg, és kérjek bocsánatot, aki ellen vétkeztem. Legyek kész gyakorlati kérdésekben is újat és újra kezdeni az Úrral!

Az úrvacsora „szereztetési igéiben” azt olvassuk: „aki méltatlanul veszi, vétkezik az Úr teste és vére ellen...” – Ez nem azt jelenti, hogy aki bűneivel jön, az a méltatlan, hanem aki nem akarja igazán a bűneit elhagyni és az Úrral való közösséget megújítani, és engedelmesen követni Őt.

26. óra

HÍVÓ ÉLET/1.

A valódi hívő életünk a megtérésünkkel, újjászületésünkkel kezdődik. Természetesen ezt megelőzi a felébredés időszaka. Hiszen mindnyájan a nagy betűs HALÁLBA születünk. A már korábban is megismert képen követhetjük a folyamatot.

A nagybetűs HALÁL-ra rá kell döbbernünk. Látjuk, hogy a felébredésünk HIT által történik, a hit pedig IGÉBŐL születik. Nem elég vallásos beszédet hallgatnunk, élő igére van szükségünk, hogy a hit megfogánása megtörténjen bennünk. – Teszteltük magunkat, hogy látjuk-e már a bűneinket, ill. fájnak-e, ránk nehezednek-e? Ha igen, az jó jel. – Vonz-e Jézus, érdekel-e az ige, szívesen beszélgetünk, olvasunk Róla? Ez a másik jó jel... Van, akinél elég gyorsan, másoknál évek során végződik el, hogy a HITÜK elsegíti őket a megtérésre, a kereszthez.

Sokat jelent, ha a lelkipásztorunk, vagy tapasztalt lelkigondozó segít letenni a bűn batyunkat a keresztnél. Ha ez megtörténik, akkor adjuk is át az életünk TRÓNJÁT az Úrnak. Hiszen az alapbűn az volt, hogy mi ültünk a TRÓNON, amely egyedül Őt illeti meg.

Valaki azt mondta: - Olyan az ember, mint egy kis házikó. Két ablaka van és egy ajtaja. Jézus kopogtat az ablakokon. Egyik az értelmem, a másik az érzelmem. De nem azért, hogy kikönyökölve csevegjünk Vele. Azért kopog az ablakokon, hogy odamenjünk az ajtóhoz – ez az AKARAT – és kinyissuk azt Előtte. **„Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek; ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.” / Jelenések 3 , 20 /**

Ha megnyitjuk életünk ajtaját Jézus előtt, Ő bejön és életközösségre lép velünk. / Abban az időben csak azok vacsoráztak együtt, akik egy családba tartoztak. / - Ő nem jön be csupán azért, hogy „tolja a szekerünket”. Ha ezt szeretnénk Tőle, azt válaszolja: - Akkor nem csináltunk semmit, alapjaiban folytatódik a régi életed. - Ő csak Úrnak, FŐNÖKNEK jön az életünkbe.

Ha ez megtörténik, új életet kezdünk. El ne feledjük, hogy ez START-hoz állás az új életben. Mint a kisgyermek, nagyon sokszor elrontjuk majd az utat... de ez nem baj. Fokozatosan tanuljuk, hogy már megint nem figyeltem Rá!

Ne feledjük: „nem a magamé, hanem Jézus Krisztus tulajdona vagyok!” / HK. 1.kf. / - Amikor házasságot kötünk, onnan kezdve abban a tudatban élünk, hogy a párunkkal egyeztetnünk kell. Egymásra hangolódunk. Milyen sok időbe telik ez?! De egyre jobban megy. – Ugyanígy hangolódunk új életünkben Jézusra.

Egy mérnököt hívtak a vállalat vezetői. – Elment a főmérnök, téged akarunk kinevezni a mérnökcsoporthoz. De ezt most el kell döntenünk. – Várjatok, megkérdezem a Főnököt! – Azt nem tudod megkérdezni, hiszen azért akarunk a helyére választani, mert ő már elment. – Az én Főnököm nem ment el. Várjatok egy kicsit, átmegek az üres szobába... és megkérdezte a Főnökét: - Uram, látod, döntenünk kell. Mit tegyek? Jó lenne a többi fizetés, meg szívesen elvállalnám, de csak akkor, ha Te is így látod... - Visszament. Nem tudom már, hogyan döntött.

De így harcolta meg. Bizonyára kapott választ is. Sokszor a belső békességünk, amit kapunk, jelzi, hogy jó döntést hoztunk.

Amikor valaki megtér, lezárja az addigi életét – odatéve a kereszthez - és átadja a jövőjét az Úrnak. Amit lezárt, abban vannak olyan dolgok is, amiket rendeznie kell. Kibékülni a haragosával, bocsánatot kérni, akit megbántott, visszaadni, amit nem lett volna szabad elhoznia... Van, amit csak az Úrral kell rendezni. Van, amit az Úrral és emberekkel is.

Később, új életünkben is – ha kiderül, hogy elrontottunk, rosszul tettünk dolgokat – rendezni kell az Úrral. Ha szükséges, emberekkel is.

27. óra BIBLIAI TANÍTÁS AZ OKKULT DOLGOKRÓL

Az újjászületésünket, hitünket és mindennapi életünket befolyásoló súlyossága miatt szólnom kell az ún. okkult / rejtett / dolgokról. Ezek mögött a Sátán rejtőzködik.

A bűneset történetében találkozunk vele először, ahol kicsalja az embert a Teremtőjével való védett közösségből. / 1 Móz 3 /

Nem csak a bűnre csábít, hanem igyekszik minden ember életében „befolyásra” szert tenni. Célja, hogy ne Istenhez fordulj, ne higgy és ne üdvözlj. Ehhez „rejtetten” / innen az okkult név / olyan kínálattal közeledik, amely csapdaként működik. Ha a segítségét igénybe veszem, kinyitom a lelkem előtte. Talán nem is tudok róla, hogy beléptem az ő területére: - Sátán segíts, a lelkem nyitva előtted!

Három fő területen kínálja fel segítségét, miközben igyekszik rejtve maradni:
1/ Olyan dolgokat mutat meg, amelyeket Isten elrejtett előlünk. A jövőről, a túlvilágról Isten annyit mond el, amennyire szükségünk van, hogy meg ne zavarjon bennünket. A Sátán felkínálja, hogy jóslások, jövőmondások, jelmagyarázások, halottidézések, spiritishta útkeresések révén „ismerethez” juttat.

2/ Védelmet ígér. Nem mutatkozik be, de a sokféle babona révén őt hívjuk segítségül. Lekopogás, fekete macska, péntek 13, nem megyek vissza, mert nem lesz szerencsém, szerencseszámok, babonás cselekedetek. Fehér mágia, fekete mágia. Szerencsepatkó, amuletek.

3/ Segítséget ígér. Kabalák. Varázslások. Különleges gyógymódok / energiaátvitel, akupunktúra, homeopátia /. Szellemi praktikák / jóga, meditációk, agykontroll /.

Miért veszélyesek ezek a csapdák? Mert következményei vannak: erős félelmek, gátlások, kényszerszorgodatok, kényszercselekedetek, dühkitörések, szenvedélybetegségek stb.

Hogyan szabadulhatunk mind ezekből?

1/ Isten világosságot gyújt a szívünkben-agyunkban igéje által. Egyszer csak / mint íme most is / hallunk ezekről a dolgokról.

2/ Megértem, hogy minden ilyen cselekedet: bűn. Kérjek bocsánatot Istentől.

3/ Tagadjak meg minden kapcsolatot a Sátánnal. Kérjem az Urat, hogy keresztje szabadítását adja nekem is.

4/ Minden olyan tárgyat, könyvet távolítsak el az életemből, ami a Sátánnal való kapcsolatot jelenti.

5/ Adjam át az életemet egészen az Úrnak. - Mindezeket tapasztalt lelkigondozó jelenlétében és segítségével tegyem, mert a Sátán olyan ravasz, hogy egyedül nem tudok megbirkózni vele.

Ha mindezeket megtettem, átélem az Úr szabadítását. Jézus mondta: **„Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek.”** / Jn 8 , 36 /

A teljes Szentíráson végig vonul ez a tanítás. – Két újszövetségi igét idézek: **„Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.”** / 1 Jn 3 , 8 / - A másik igét Pál efézusi működése leírásában találjuk: **„A hívők közül is sokan eljöttek, megvallották és elbeszélték ilyenféle mesterkedéseiket. Azok közül sokan, akik a varázslást űzték, összehordták könyveiket, és mindenki szemeláttára elégették. Mikor kiszámították a könyvek értékét, ötvenezer ezüstpénzre becsülték. Így az Úr igéje által az ige hatalmasan terjedt és megerősödött.”** / Acs 19 , 18 – 20 /

28. óra AZ ÖRÖK KIVÁLASZTÁSRÓL ÉS AZ ÖRÖK ÉLETRŐL

Telve van a Biblia felszólítással, hogy „Térjete meg!”, „Menjete be a szoros kapun!” – Jézust egyszer megkérdezték: **„Uram, kevesen vannak-e, akik üdvözülnek? – Erre ő így felelt nekik: Igyekeztek bemenni a szoros kapun, mert mondom nektek, hogy sokan akarnak majd bemenni, de nem tudnak.”** / Lk 13 , 23 – 24 / - A Károli fordítás ennek a mondatnak a második felét így adja elénk: **„...mert sokan, mondom nektek, igyekeznek bemenni és nem mehetnek.”** – Az eredeti szövegben az első „igyekeztek” szónál az agonizáló = élet-halál harcot folytatni kifejezést találjuk. A második „igyekeznek”, a dzéteo görög szóval szerepel. Ez pedig azt jelenti: keresgélni, nézelődni, mendégelni... A

mondat értelme szerint azért maradnak kívül, mert nem teljes odaadással „igyekeznek”.

A templom ajtaja felett ott a felirat: **„Jöjjetek énhozzám mindnyájan!”** / Mt 11 , 28 /. Teljes igyekezettel megyek... megérkezem annak tudatában, hogy minden tőlem telhetőt megtettem. A templomban belül azt olvasom: **„ISTEN HOZOTT!”** – Zavarban lehetek, hogy én mentem, vagy Ő hozott?!

Amikor megtér valaki, átéli, hogy mindent kegyelemből kapott. Hiszen a hit Isten ajándéka! Rádöbben, hogy még az is kegyelem volt, hogy egyáltalán felfigyelt a hívásra. Mégis neki kellett lépni. De akkor mit jelent: **„Ezért tehát nem azé, aki akarja, és nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.”** / Rm 9 , 16 / - Megfejtethetlen titokkal találkozunk. Ahogyan a Szentháromság titkát sem tudjuk megfejteni, úgy az örök kiválasztás titka sem arra való, hogy emberi értelmünk pontosan megmagyarázza.

Hatalmas örömhír számunkra, hogy hitünk nem a mi bizonytalan emberi lépéseinkre, érzéseinkre, kitartásunkra épül, hanem Isten örökkévaló kegyelmébe ágyazódik. Rádöbben a hívő ember, amiről Pál apostol boldogan vallomást tesz az Efézusi levél 1. fejezetében: **„Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával a Krisztusban. Mert Őbenne kiválasztott minket magának már a világ teremtése előtt...Előre el is határozta, hogy fiaivá fogad minket Jézus Krisztus által...Őbenne lettünk örököseivé is, mivel eleve elrendeltettünk erre annak kijelentett végzése szerint, aki mindent saját akarata és elhatározása szerint cselekszik, hogy dicsőségének magasztalására legyünk, mint akik előre reménykedünk a Krisztusban...”**

Belerendülhet a szívünk és gyönyörködhet az örökkévaló kegyelemben. Ezt nem magyarázgatni kell, hanem imádni az örökkévaló Atyát, Aki ilyen rendíthetetlen alapra helyezte az üdvösségünket.

A 329. dicséretünk 2. versében így énekeljük ezt: **„Nem éltem még e föld színén: te értem megszületél; Még rólad mit sem tudtam én: tulajdonoddá tettél...”**

De akkor Ő indult el utánam, Ő szólított meg, Ő teremtett hitet bennem, Ő vezetett a kereszthez, Ő adott bűnbocsánatot és új életet. Ő fogta meg a kezem – és ezért biztos az üdvösségem. Hogy is mondjuk a Káté vallomásával: **„Ezért Szentlelkével bizonyosságot ad örök életemről...”**, amelyet el nem veszíthetek, mert 1%-ig sem az én cselekedeteimen nyugszik, hanem Jézus keresztye szerezte 100%-ban nekem.

Pál apostollal együtt magasztaljuk a kegyelem Urát: **„Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége! Milyen megfoghatatlanok az ő ítéletei, és milyen kikutathatatlanok az ő útjai! Ugyan, ki értette meg az Úr szándékát, vagy ki lett az ő tanácsadójává. Vagy ki**

előlegezett neki, hogy vissza kellene fizetnie? Bizony tőle, általa és érte van minden: övé a dicsőség mindörökké: Ámen”. / Rm 11 , 33 – 36 /

29. óra

HÍVÓ ÉLET/2.

Az „újszülöttnak” táplálékra, levegővételre, családra, tisztába tételre van szüksége.

A lelki újszülött tápláléka: **ISTEN IGÉJE!** Ahogyan a test nem létezhet eledel nélkül, a hitre jutott élet sem nélkülözheti Isten igéjét – egyetlen nap sem. A Bibliáról megállapítottuk, hogy benne megkaptuk a tervrajzokat, de a használati utasítást is az élethez. Jézus mondta: **„Meg van írva: Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.” / Máté 4 , 4 /** - Az igében minden megvan, amire szükségünk van a hitben való növekedéshez, eligazodásra a mindennapi élet eseményeiben, erőt, vigasztalást meríthetünk belőle. Fontos, hogy ne azt nézzük, amit nem értünk még, hanem arra figyeljünk fel, amit már megértettünk. Egyre többet fogunk érteni belőle.

Isten gyermeke - rendszerint már reggel - „csendességet tart”. Bibliával a kezében „töltekezik”. Ráhangelődik a mennyei hullámhosszra. - Egy lelki vezető mondta: - Nem szeretnék addig élő emberrel találkozni, amíg nem találkoztam élő Urammal reggel. Mert akkor jaj annak, akivel találkozom?! – Az ige fegyelmez, tisztít, megtölt a menny légkörével, szeretetével, vezet a napjaimban.

Az lelki újszülött levegővétele: az **IMÁDSÁG!** – Beszélgetés a Mennyei Atyával, az élő Jézus Krisztussal. Ahogyan Sámuel édesanyjáról, Annáról olvassuk, hogy bánatában „kiöntötte a szívét az Úr előtt”, ezt tehetjük mi is bánatban, örömben, minden helyzetben. Nem nagy imákra van szükségünk, hanem őszinte beszélgetésre az Úrral. Csendességünkben dicsőíthetjük Urunkat, megköszönhetjük ajándékait, megvallhatjuk bűneinket, kérhetjük vezetését, elmondhatjuk szükségünket, „együtt járhatunk” Ővele. Milyen jó menetközben is Rá tekinteni, jártunkban-keltünkben is szívünket nyitva tartani Ő előtt.

A lelki újszülött családja: a **GYÜLEKEZET!** - Nincs „Robinson-keresztynség”. Közösségre van szükségünk. A gyülekezetben - jó esetben – már hitben idősebbek is vannak nálunk. Akik imádkoztak a mi megtérésünkért is, segítenek a növekedésben. Mennyi minden készen vár bennünket Isten népe körében, mint egy családban: védelem, szeretet, bátorítás veszi körül az újszülöttet. Segítséget kap. Templom, gyülekezeti terem, lelki alkalmak, előző nemzedékek énekei, a lelki növekedést segítő könyvek, hívó testvérek tapasztalatai rendelkezésünkre állnak.

Fontos, hogy a már hitre jutottak közösséget alkossanak egymással, együtt imádkozzanak, bibliaórákon vegyenek részt. Munkálkodjanak azon, hogy minél többen megismerjék Jézust a körülöttük élők közül is.

A lelki újszülött tisztálkodása: a **BŰNVALLÁS!** A keresztnél letettük a „bűnbatyunkat”. Bocsánatot is kaptunk. Azokért a bűneinkért nem kell újra bocsánatot kérnünk. De naponként megbotlunk, akarva-akaratlanul is vétkezünk. Ügyeljünk arra, hogy „tisztálkodjunk”. Valljuk meg bűneinket, ha meglátjuk, hogy vétkeztünk. Milyen jó felszabadult szívvel követni az Urat!

A lelki újszülött növekedéséhez elengedhetetlen: a **SZOLGÁLAT!** – Ahogyan a kisgyermek egészséges növekedéséhez hozzátartozik, hogy életkorának megfelelően kiveszi részét a családi feladatokból, a hívő ember is „beszáll” Isten országa építésébe. Először csak kisebb szolgálatokat tesz. De ahogy fejlődik, megmutatkozik, hogy Isten milyen „kegyelmi ajándékkal” ajándékozta meg. Van, aki az időseket segítheti, vigasztalja, mások a gyermekek közötti szolgálatban találják fel magukat, vagy a külső építkezés dolgaiban vannak otthon... számítógépükkel állnak rendelkezésre... számtalan módja van annak, hogy – ha nyitott a szívünk és egészségesen akarunk növekedni a hitben – szolgáljunk az Úrnak.

Aki megteheti, szerezze be Siklós József: „Az újszülött természetrajza” c. könyvet. Sok értékes szempontot, eligazítást talál benne a hívő élet növekedését illetően.

30. óra

DÖNTÉS

Bizonyára még számos kérdést érinthettünk volna keresztyén hitünkben, de ennyi is elég ahhoz, hogy döntést hozzunk: Jézus Krisztus követői szeretnénk lenni.

Ha ez a döntés nem csak a fejünkben, hanem a szívünkben is megszületett, akkor mondjuk is ki.

A római levélben olvassuk: **„Ha tehát száddal Úrnak vallod Jézust, és szíveddel hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz. Mert szívvel hiszünk, hogy megigazuljunk, és szájjal teszünk vallást, hogy üdvözüljünk.” / Rm 10 , 9 – 10 /**

„Szívvel hiszünk...” – ez világos! – **„Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz.” / Acs 16, 31 / - „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” / Jn 3 , 16 /.**

De mi köze a számnak az üdvösségemhez? „Szájjal teszünk vallást az üdvösségre...” - olvassuk a fenti igében. Sokáig nem értettem ezt a mondatot. Egy évvel nyugdíjba menetelem előtt megvilágosította nekem Isten.

Meglátogattam az idős Kati nénit, aki az egyik leghűségesebb templomozó testvérünk volt a gyülekezetben. De soha nem jött egyetlen bibliaóra sem, csendeshétre sem. Igaz, idős kora és a lift nélküli harmadik emeleti lakása erősen gátolhatta ebben. Mivel csaknem 20 éve lekipásztora voltam, szerettem volna segíteni neki: - Vajon új élete van-e már Jézusban? Üdvössége van-e?

A látogatás során nagyon jó beszélgetésbe bonyolódunk. Idős kora ellenére is fiatalos gondolkodása volt. Szerettük is egymást, így nem volt nehéz másfél órát beszélgetnünk mindenről, csak a lényegről nem. Gondoltam: - Most már nem hozhatom elő ezeket a nehéz kérdéseket. Kati néni is elfáradt, én is. Ehhez még egyszer el kell jönnöm.

Kati néni látva a készülődésemet, megszólalt: - Mielőtt elmenne, még egy kérdésre válaszoljon nekem: - Nem tudom, hogy állok Jézus Krisztussal? Van-e új életem, üdvösségem, vagy pedig még nincs?! Néha teljes a bizonyosságom, máskor pedig elvész az egész. Tanácstalan és nyugtalan vagyok akkor.

Újra rádöbbenem, hogy mennyire hatalmas a mi Urunk. Nem nekünk kell ügyeskednünk, Ő sokszor meglepetéseket készít és kijavítja a hibáinkat is. Kati néni! Látja a bűneit? – kérdeztem. - Ugyan, hát hogy ne látnám?! – és kinyitotta a Bibliáját, amelyben majdnem minden mondat alá volt már húzva. – Elhiszi, hogy Jézus Kati néniért is meghalt a kereszten? – Hogyne hinném! – Akkor Kati néni „flörtöl” Jézussal! – Ezt meg hogy érti?! – kérdezte megdöbbenve. – Úgy, hogy Kati néni szereti az Urat, de még nem kötött örök „szövetséget” vele.

A férjét akkor szerette-e meg, amikor az úrasztalánál megálltak az esküvőn? – Ó, dehogy! Nagy szerelem volt az! – Látja, és mégis az esküvőn mondták ki egymás, a rokonok, a gyülekezet, mindenki előtt, a mennyei világ és a démonvilág előtt is: - Szeretem, szeretem! – Ha valaki bármikor megkérdezte: - Házasok? – Igen! – hangzott a határozott válasz. – Honnan tudják? – Két hete, öt éve, harminc éve volt a házasságkötésünk! Hogyne tudnánk!

Ha valaki azt kérdezi: - Jézusé az élete? – Bizonytalanul azt feleli, nem is tudom biztosan. - Azért van ez, mert nem kötött még „házasságot” Jézussal! Akkor most mit tegyünk? – kérdezte ő. – Kössük meg ezt a szövetséget”. Mondja utánam, Kati néni, az imát. De csak azt, amivel egyetért.

„Úr Jézus Krisztus! Köszönöm, hogy hitet adtál nekem. Most szeretném kimondani, hogy örökre a Tiéd vagyok. Bocsásd meg minden bűnömet, fogadd el az életemet. Megtagadok mindent, ami a Sátánhoz köti a szívemet. Vágj el minden szálát, egyedül a tiéd szeretnék lenni. Köszönöm! Ámen!”

Kati néni arca felderült. Elköszöntünk. Vasárnap az istentisztelet után kezét fogtuk a templomajtóban. – Az Isten áldja meg, hogy feljött hozzám.

Azóta olyan békességem van! – Hónapokkal később, egy ilyen kézfogásnál megerősítette: - Minden oké! – Ma már „szobafogságban” van 92 évesen, nem tud lejönni a lépcsőn... de a szívében ott a bizonyosság üdvösségét illetően.

Átgondoltam. Ha nem megyek fel Kati nénihez, neki akkor is üdvössége van, mert „hisz Jézus Krisztusban, a Megváltójában”. De az éveit ebben a kettősségben élte volna: hol bizonyosságban, hol nyugalanságban. De hogy kimondtuk – „szájjal tettünk vallást, hogy üdvözlünk” – belső békességgel, bizonyossággal élheti az életét.

Aki szeretne ilyen döntést hozni, keresse fel lelkipásztorát, vagy egy hitben előtte járó testvérét, és mondják el együtt az imát. A kereszten Jézus 2000 éve „takarékbba tette” a bűnbocsánatunkat, áldott földi életünket, örök életünket. – Erre a „szövetségkötésre” nekünk van szükségünk, hogy mi is bizonyosak lehessünk az üdvösségünkben!

A szövegben szereplő bibliai könyvek rövidítése

1 Móz	Mózes első könyve
Mik	Mikeás könyve
Mt	Máté evangéliuma
Lk	Lukács evangéliuma
Jn	János evangéliuma
Acs	Az Apostolok Cselekedetei
Rm	Pál levele a rómaiakhoz
1 Kor	Pál első levele a korinthusiakhoz
2 Kor	Pál második levele a korinthusiakhoz
Ef	Pál levele az efézusiakhoz
2 Tim	Pál második levele Timóteushoz

Tartalomjegyzék

Bevezetés

1. óra	Biblia és hitvallások
2. óra	Teremtéstörténet/1.
3. óra	Teremtéstörténet/2.
4. óra	Hol a helyem ezen a világon?
5. óra	A nagy „robbanás”!
6. óra	A kisbetűs és nagybetűs élet és halál
7. óra	A világ legnagyobb örömhíre
8. óra	A Bibliáról
9. óra	Ószövetség
10. óra	Az eddigiek összefoglalása/1.
11. óra	Összefoglalás/2.
12. óra	A hitről/1.
13. óra	A hitről/2.
14. óra	A hit „születési anyakönyvi kivonata”
15. óra	Jézus élete/1.
16. óra	Jézus élete/2.
17. óra	Jézus élete/3.
18. óra	Pünkösöd
19. óra	Az egyházról/1.
20. óra	Az egyházról/2.
21. óra	Pál apostol
22. óra	Reformáció
23. óra	Magyar reformáció
24. óra	Apostoli Hitvallás

25. óra	Keresztség és úrvacsora
26. óra	Hívó élet/1.
27. óra	Bibliai tanítás az okkult dolgokról
28. óra	Az örök kiválasztásról és az örök életről
29. óra	Hívó élet/2.
30. óra	Döntés
A szövegben szereplő bibliai könyvek rövidítése	